

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ   ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

St. II
p. 103

ΣΩ. Ὡ παῖ Κλεινίου, οἵμαί σε θαυμάζειν ὅτι πρῶτος α
 ἐραστής σου γενόμενος τῶν ἄλλων πεπαυμένων μόνος οὐκ
 ἀπαλλάττομαι, καὶ δτὶ οἱ μὲν ἄλλοι δι' ὅχλου ἐγένοντό σοι
 διαλεγόμενοι, ἐγὼ δὲ τοσούτων ἐτῶν οὐδὲ προσεῖπον. τούτου
 δὲ τὸ αἴτιον γέγονεν οὐκ ἀνθρώπειον, ἀλλά τι δαιμόνιον 5
 ἐναντίωμα, οὐ σὺ τὴν δύναμιν καὶ ὕστερον πεύσῃ. νῦν δὲ
 ἐπειδὴ οὐκέτι ἐναντιοῦται, οὗτω προσελήλυθα· εὔελπις δ' b
 εἶμι καὶ τὸ λοιπὸν μὴ ἐναντιώσεσθαι αὐτό. σχεδὸν οὖν
 καταγενόηκα ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ σκοπούμενος ὡς πρὸς τὸν
 ἐραστὰς ἔσχες πολλῶν γὰρ γενομένων καὶ μεγαλοφρόνων
 οὐδεὶς ὃς οὐχ ὑπερβληθεὶς τῷ φρονήματι ὑπὸ σοῦ πέφευγεν. 5
 τὸν δὲ λόγον, φῶντας, ἐθέλω διελθεῖν. οὐδενὸς 104
 φῆς ἀνθρώπων ἐνδεῆς εἶναι εἰς οὐδέν· τὰ γὰρ ὑπάρχοντά
 σοι μεγάλα εἶναι, ὥστε μηδενὸς δεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ σώματος
 ἀρξάμενα τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχήν. οἵει γὰρ δὴ εἶναι
 πρῶτον μὲν κάλλιστός τε καὶ μέγιστος—καὶ τοῦτο μὲν δὴ 5
 παντὶ δῆλον ἰδεῖν ὅτι οὐ ψεύδη—ἔπειτα νεανικωτάτου γένους
 ἐν τῇ σεαυτοῦ πόλει, οὕσῃ μεγίστῃ τῶν Ἑλληνῶν, καὶ
 ἐνταῦθα πρὸς πατρός τέ σοι φίλους καὶ συγγενεῖς πλείστους b

a 5 ἀνθρώπειον B Olympiodorus: ἀνθρώπινον T W   b 1 οὐκέτι
 B T: οὐκ Proclus   a 3 ὥστε . . . δεῖσθαι scil. Cobet

εῖναι καὶ ἀρίστους, οὐ εἴ τι δέοι ὑπηρετοῦν ἄν σοι, τούτων δὲ τὸν πρὸς μητρὸς οὐδὲν χείρους οὐδὲ ἐλάττους. συμπάντων δὲ ὡν εἶπον μείζω οἵει σοι δύναμιν ὑπάρχειν Πειρικλέα τὸν
 5 Ξανθίππου, ὃν ὁ πατὴρ ἐπύτροπον κατέλιπε σοί τε καὶ τῷ ἀδελφῷ· ὃς οὐ μόνον ἐν τῇδε τῇ πόλει δύναται πράττειν ὅτι ἄν βούληται, ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῶν βαρβάρων ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις γένεσι. προσθήσω δὲ καὶ ὅτι τῶν
 c πλουσίων δοκεῖς δέ μοι ἐπὶ τούτῳ ἔγκυστα μέγα φρονεῖν. κατὰ πάντα δὴ ταῦτα σύ τε μεγαλαυχούμενος κεκράτηκας τῶν ἐραστῶν ἐκεῖνοί τε ὑποδεέστεροι ὄντες ἐκρατήθησαν, καὶ σε ταῦτ' οὐ λέληθεν· ὅθεν δὴ εὖ οἶδα ὅτι θαυμάζεις τὸ διανοού-
 5 μενός ποτε οὐκ ἀπαλλάττομαι τοῦ ἔρωτος, καὶ ἥντιν' ἔχων ἐλπίδα ὑπομένω τῶν ἄλλων πεφευγότων.

ΑΛ. Καὶ ἵστως γε, ὁ Σώκρατες, οὐκ οἶσθ' ὅτι σμικρόν
 d με ἔφθησ. ἐγὼ γάρ τοι ἐν νῷ εἶχον πρότερός σοι προσελθὼν αὐτὰ ταῦτ' ἐρέσθαι, τί ποτε βούλει καὶ εἰς τίνα ἐλπίδα βλέπων ἐνοχλεῖς με, ἀεὶ δπον ἄν ὃ ἐπιμελέστατα παρών· τῷ ὄντι γὰρ θαυμάζω ὅτι ποτ' ἐστὶ τὸ σὸν πρᾶγμα, καὶ ἥδιστ' ἄν
 5 πυθοίμην.

ΣΩ. Ἀκούσῃ μὲν ἄρα μου, ὡς τὸ εἰκός, προθύμως, εἴπερ,
 ως φῆς, ἐπιθυμεῖς εἰδέναι τί διανοοῦμαι, καὶ ὡς ἀκουσομένῳ
 καὶ περιμενοῦντι λέγω.

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν· ἀλλὰ λέγε.

e ΣΩ. "Ορα δή· οὐ γάρ τοι εἴη ἄν θαυμαστὸν εἰ, ὥσπερ μόγις ἡρξάμην, οὕτω μόγις καὶ πανσαίμην.

ΑΛ. Ὄγαθὲ λέγε· ἀκούσομαι γάρ.

ΣΩ. Λεκτέον ἄν εἴη. χαλεπὸν μὲν οὖν πρὸς ἄνδρα οὐχ
 5 ἥπτοντα ἐραστῶν προσφέρεσθαι ἐραστῇ, δῆμος δὲ τολμητέον φράσαι τὴν ἐμὴν διάνοιαν. ἐγὼ γάρ, ὃ Ἀλκιβιάδη, εἰ μέν

b 3 οὐδὲν BW Proclus: οὐδὲ T   b 4 ὑπάρχειν] ἐπαρκεῖν Ast:
 fort. παρέχειν Stallbaum   c 1 μέγα φρόνειν B Olympiodorus:
 μεγαλοφρονεῖν T Proclus   d 2 αὐτὰ ταῦτ' B: ταῦτα ταῦτ' T: ταῦτα
 Proclus   d 3 δπον B T: δπουπερ Proclus   d 7 φῆς T Proclus:
 ἔφης B εἰδέναι Proclus: εἰδέναι καὶ ἀκοῦσαι B: εἰδέναι ἀκοῦσαι T
 e 2 μόγις καὶ T W: καὶ μόγις B Priscianus παυσοίμην Cobet

σε ἔώρων ἀ νυνδὴ διῆλθον ἀγαπῶντα καὶ οἰόμενον δεῖν ἐν τούτοις καταβιῶναι, πάλαι ἀν ἀπηλλάγμην τοῦ ἔρωτος, ὡς γε δὴ ἐμαυτὸν πείθω· νῦν δ' ἔτερ' αὖ κατηγορήσω διανοή- 105 ματα σὰ πρὸς αὐτὸν σέ, ὃ καὶ γνώσῃ δτι προσέχων γέ σοι τὸν νοῦν διατετέλεκα. δοκεῖς γάρ μοι, εἴ τις σοι εἴποι θεῶν· “Ω Ἀλκιβιάδη, πότερον βούλει ζῆν ἔχων ἢ νῦν ἔχεις, ἢ αὐτίκα τεθνάναι εἰ μή σοι ἐξέσται μείζω κτήσασθαι;” 5 δοκεῖς ἂν μοι ἐλέσθαι τεθνάναι· ἀλλὰ νῦν ἐπὶ τίνι δή ποτε ἐλπίδι ζῆσαι, ἐγὼ φράσω. ἡγῇ, ἐὰν θάττον εἰς τὸν Ἀθηναίων δῆμον παρέλθης—τοῦτο δ' ἐσεσθαι μάλα δλίγων ἡμερῶν— b παρελθὼν οὖν ἐνδείξεσθαι Ἀθηναίοις δτι ἄξιος εἰ τιμᾶσθαι ὡς οὔτε Πειρικλῆς οὔτ' ἄλλος οὐδὲ τῶν πώποτε γενομένων, καὶ τοῦτ' ἐνδειξάμενος μέγιστον δυνήσεσθαι ἐν τῇ πόλει, ἐὰν δ' ἐνθάδε μέγιστος ἦσαι, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις “Ελλησι, καὶ οὐ 5 μόνον ἐν “Ελλησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, δσοι ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν οἰκοῦσιν ἡπείρῳ. καὶ εἰ αὖ σοι εἴποι δ αὐτὸς οὗτος θεὸς δτι αὐτοῦ σε δεῖ δυναστεύειν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, διαβῆναι δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν οὐκ ἐξέσται σοι οὐδὲ ἐπιθέσθαι c τοῖς ἐκεῖ πράγμασιν, οὐκ ἀν αὖ μοι δοκεῖς ἐθέλειν οὐδ' ἐπὶ τούτοις μόνοις ζῆν, εἰ μὴ ἐμπλήστεις τοῦ σου ὀνόματος καὶ τῆς σῆς δυνάμεως πάντας ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώπους· καὶ οἷμαί σε πλὴν Κύρου καὶ Ξέρξου ἡγεῖσθαι οὐδένα ἄξιον 5 λόγου γεγονέναι. δτι μὲν οὖν ἔχεις ταύτην τὴν ἐλπίδα, εὐ οἶδα καὶ οὐκ εἰκάζω. ίσως ἀν οὖν εἴποις, ἄτε εἰδὼς δτι : ἀληθῆ λέγω, “Τί δὴ οὖν, ὁ Σώκρατες, τοῦτ' ἐστί σοι πρὸς λόγον; [ὸν ἐφησθα ἐρεῖν, διὸ ἐμοῦ οὐκ ἀπαλλάττῃ;]” ἐγὼ δὲ d σοί γε ἐρῶ, ὁ φίλε παῖ Κλεινίου καὶ Δεινομάχης. τούτων γάρ σοι ἀπάντων τῶν διανοημάτων τέλος ἐπιτεθῆναι ἄνευ

e 7 διῆλθον B Proclus: διῆλθομεν T καὶ T Proclus: τε καὶ B Olympiodorus b 1 δλίγων ἡμερῶν B Proclus: ἡμερῶν δλίγων T b 2 οὖν B: δὲ T Proclus ἐνδείξεσθαι B: ἐνδείξασθαι T Proclus b 4 μέγιστον δυνήσεσθαι B T: μέγιστος γενήσῃ Proclus c 1 ἀσίαν T: ἀσίην B c 7 δτι B T: ὡς Proclus d 1 δν . . . ἀπαλλάττη seclusi δν] δις Cobet διδ B T Proclus Olympiodorus: δι' δν recc. δὲ B: δὴ T Proclus d 2 δεινομάχης T W Olympiodorus: δεινομένης B t et εν supra μάχ W Proclus

έμου ἀδύνατοι· τοσαύτην ἐγώ δύναμιν οἶμαι ἔχειν εἰς τὰ σὰ
πράγματα καὶ εἰς σέ, διὸ δὴ καὶ πάλαι οὕτως με τὸν θεόν
οὐκ ἔναν διαλέγεσθαι σοι, διὸ ἐγώ περιέμενον διπηνίκα ἔαστι.
ῶσπερ γὰρ σὺ ἐλπίδας ἔχεις ἐν τῇ πόλει ἐνδειξάσθαι ὅτι
ε αὐτῇ παντὸς ἄξιος εἶ, ἐνδειξάμενος δὲ [ὅτι] οὐδὲν ὅτι οὐ
παραυτίκα δυνήσεσθαι, οὕτω κἀγὼ παρὰ σοὶ ἐλπίζω μέγιστον
δυνήσεσθαι ἐνδειξάμενος ὅτι παντὸς ἄξιός εἴμι σοι καὶ οὕτε
ἐπίτροπος οὔτε συγγενῆς οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς ἵκανὸς παραδοῦναι
5 τὴν δύναμιν ἃς ἐπιθυμεῖς πλὴν ἐμοῦ, μετὰ τοῦ θεοῦ μέντοι.
νεωτέρῳ μὲν οὖν ὅντι σοι καὶ πρὸς τοσαύτης ἐλπίδος γέμειν,
ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ εἴα δὲ θεός διαλέγεσθαι, ἵνα μὴ μάτην
106 διαλεγοίμην. νῦν δ' ἐφῆκεν· νῦν γὰρ ἂν μου ἀκούσαις.

ΑΛ. Πολύ γέ μοι, ὁ Σώκρατες, νῦν ἀτοπώτερος αὖ φαίνηγι,
ἐπειδὴ ἡρξω λέγειν, ἢ ὅτε σιγῶν εἴπου· καίτοι σφόδρα γε
ἡσθ' ἰδεῖν καὶ τότε τοιοῦτος. εἰ μὲν οὖν ἐγὼ ταῦτα δια-
5 νοοῦμαι ἢ μή, ὡς ἔοικε, διέγυνωκας, καὶ ἐὰν μὴ φῶ, οὐδέπι
μοι ἔσται πλέον πρὸς τὸ πείθειν σε. εἶεν· εἰ δὲ δὴ ὅτι
μάλιστα ταῦτα διανευόημαι, πῶς διὰ σοῦ μοι ἔσται καὶ ἄτε
σοῦ οὐκ ἀν γένοιτο; ἔχεις λέγειν;

b ΣΩ. Ἀρ' ἐρωτᾶς εἴ τιν' ἔχω εἰπεῖν λόγον μακρόν, οἵους δὴ ἀκούειν εἴθισαι; οὐ γάρ ἐστι τοιοῦτον τὸ ἐμόν· ἀλλ' ἐνδείξασθαι μέν σοι, ως ἐγώμα, οἵος τ' ἀν εἴην ὅτι ταῦτα οὗτως ἔχει, ἐὰν ἐν μόνον μοι ἐθελήσῃς βραχὺν ὑπηρετῆσαι.

5 ΑΛ. 'Αλλ' εἴ γε δὴ μὴ χαλεπόν τι λέγεις τὸ ὑπηρέτημα,
ἔθελω.

ΣΩ. Ἡ χαλεπὸν δοκεῖ τὸ ἀποκρίνασθαι τὰ ἐρωτώμενα;
ΑΛ. Οὐ χαλεπόν.

δ 4 δύναμιν οἶμαι Β: οἶμαι δύναμιν T Proclus   d 7 ἐνδείξασθαι
... ε 2 δυνήσεσθαι TW Proclus: om. B   ε 1 δτι om. Proclus
ε 3 παντὸς B Olympiodorus: παντὸς μᾶλλον TW: καὶ αὐτὸς μᾶλλον Pro-
clus   σοι B: om. T Proclus   ε 4 ἵκανδις B Proclus: ἵκανως T
ε 5 τοῦ B W Proclus Olympiodorus: om. T   α 1 ἐφῆκεν B T:
ἀφῆκε Proclus   α 2 ἀ B W Olympiodorus: om. T Proclus
β 4 ἔθελήσης T Proclus: ἔθέλης B Olympiodorus   β 7 ἡ Butt-
mann: εἰ B T   ἀποκρίνασθαι T Proclus Olympiodorus: ἀποκρίνεσθαι B

ΣΩ. Ἀποκρίνου δή.

ΑΛ. Ἐρώτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὡς διανοούμενον σου ταῦτα ἐρωτῶ, ἢ φημί σε διανοεῖσθαι;

ΑΛ. Ἔστω, εἰ βούλει, οὕτως, ἵνα καὶ εἰδῶ ὅτι καὶ ἐρεῖς.

ΣΩ. Φέρε δή· διανοῇ γάρ, ὡς ἐγώ φημι, παριέναι συμβουλεύσων Ἀθηναίοις ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου· εἰ οὖν μέλλοντός σου λέναι ἐπὶ τὸ βῆμα λαβόμενος ἐρούμην· “Ὤ Αλκιβιάδη, ἐπειδὴ περὶ τίνος Ἀθηναῖοι διανοοῦνται βουλεύεσθαι, ἀνίστασαι συμβουλεύσων; ἀρ’ ἐπειδὴ περὶ ὃν σὺ ἐπίστασαι βέλτιον ἥ οὗτοι;” τί ἀν ἀποκρίναιο;

ΑΛ. Εἴποιμ’ ἀν δήπου, περὶ ὃν οἶδα βέλτιον ἥ οὗτοι. d

ΣΩ. Περὶ ὃν ἄρ’ εἰδὼς τυγχάνεις, ἀγαθὸς σύμβουλος εἰ.

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνον οἶσθα, ἢ παρ’ ἄλλων ἔμαθες ἥ αὐτὸς ἔξηντος;

5

ΑΛ. Ποῖα γὰρ ἄλλα;

ΣΩ. Ἔστιν οὖν ὅπως ἀν ποτε ἔμαθέσι τι ἥ ἔξηντος μήτε μανθάνειν ἐθέλων μήτ’ αὐτὸς ζητεῶν;

ΑΛ. Οὐκ ἔστιν.

ΣΩ. Τί δέ; ἡθέλησας ἀν ζητῆσαι ἥ μαθεῖν ἢ ἐπίστασθαι 10 φῶν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἄρα νῦν τυγχάνεις ἐπιστάμενος, ἦν χρόνος ὅτε οὐχ εἶγον εἰδέναι;

ΑΛ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ἂ γε μεμάθηκας σχεδόν τι καὶ ἐγὼ οἶδα· εἰ δέ τι ἐμὲ λέληθεν, εἰπέ. ἔμαθες γὰρ δὴ σύ γε κατὰ 5 μνήμην τὴν ἐμὴν γράμματα καὶ κιθαρίζειν καὶ παλαίεων οὐ γὰρ δὴ αὐλεῖν γε ἥθελες μαθεῖν. ταῦτ’ ἔστιν ἢ σὺ ἐπίστασαι,

ε 2 δτι καὶ Τ: δτι B Proclus
ε 4 ἐγὼ B T: αὐτὸς Proclus
Proclus

ε 1 ἄρα B: ἀρ’ ή T Proclus
ε 6 τὴν B: om. T: τὴν ἐμὴν om.

εὶ μή πού τι μανθάνων ἐμὲ λέληθας· οἶμαι δέ γε, οὕτε
νῦκτωρ οὕτε μεθ' ἡμέραν ἔξιῶν ἔνδοθεν.

10 ΑΛ. Ἀλλ' οὐ πεφοίτηκα εἰς ἄλλων ἢ τούτων.

107 ΣΩ. Πότερον οὖν, ὅταν περὶ γραμμάτων Ἀθηναῖοι βου-
λεύωνται, πῶς ἀν δρῆσις γράφοιεν, τότε ἀναστήσῃ αὐτοῖς
συμβουλεύσων;

ΑΛ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

5 ΣΩ. Ἀλλ' ὅταν περὶ κρουμάτων ἐν λύρᾳ;

ΑΛ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐδὲ μὴν οὐδὲ περὶ παλαισμάτων γε εἰώθασι
βουλεύεσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ΑΛ. Οὐ μέντοι.

10 ΣΩ. Ὄταν οὖν περὶ τίνος βουλεύωνται; οὐ γάρ που ὅταν
γε περὶ οἰκοδομίας.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οἰκοδόμος γὰρ ταῦτα γε σοῦ βέλτιον συμβουλεύσει.

b ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐδὲ μὴν ὅταν περὶ μαντικῆς βουλεύωνται;

ΑΛ. Οὐ.

ΣΩ. Μάντις γὰρ αὖ ταῦτα ἀμεινον ἢ σύ.

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἐάν τέ γε σμικρὸς ἢ μέγας ἢ, ἐάν τε καλὸς ἢ
αἰσχρός, ἔτι τε γενναῖος ἢ ἀγεννής.

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Εἰδότος γὰρ οἶμαι περὶ ἑκάστου ἡ συμβουλή, καὶ οὐ
10 πλουτοῦντος.

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Ἀλλ' ἐάντε πένηται ἐάντε πλούσιος ἢ ὁ παραιών,
οὐδὲν διοίσει Ἀθηναῖοις ὅταν περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει βου-

^a 8 γε οὕτε B: οὕτε γε T Proclus: οὕτε Olympiodorus a 10 βου-
λεύωνται T Proclus Olympiodorus: βούλωνται B b 4 αὐτὸν T: ἀν
B: om. Proclus b 6 ἢ μέγας T Proclus: καὶ μέγας B b 8 πῶς
... b 10 πλουτοῦντος post c 2 σύμβουλον transp. Apelt b 9 καὶ
οὐ πλουτοῦντος secl. Schanz b 13 βουλεύωνται T Proclus:
βούλωνται B

λεύωνται, πῶς ἀν ὑγιαίνοιεν, ἀλλὰ ζητήσουσιν ἰατρὸν εἶναι σ τὸν σύμβουλον.

ΑΛ. Εἰκότως γε.

ΣΩ. "Οταν οὖν περὶ τίνος σκοπῶνται, τότε σὺ ἀνιστάμενος ὡς συμβουλεύσων ὁρθῶς ἀναστήσῃ;" 5

ΑΛ. "Οταν περὶ τῶν ἔαυτῶν πραγμάτων, ὡς Σώκρατες.

ΣΩ. Τῶν περὶ ναυπηγίας λέγεις, δοίας τινὰς χρὴ αὐτοὺς τὰς ναῦς ναυπηγεῖσθαι;

ΑΛ. Οὐκ ἔγωγε, ὡς Σώκρατες.

ΣΩ. Ναυπηγεῖν γὰρ οἴμαι οὐκ ἐπίστασαι. τοῦτ' αἴτιον ιο ἦ ἄλλο τι;

ΑΛ. Οὔκ, ἀλλὰ τοῦτο.

ΣΩ. Ἀλλὰ περὶ ποίων τῶν ἔαυτῶν λέγεις πραγμάτων δ ὅταν βουλεύωνται;

ΑΛ. "Οταν περὶ πολέμου, ὡς Σώκρατες, ἷ περὶ εἰρήνης ἷ ἄλλου του τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων.

ΣΩ. Ἄρα λέγεις ὅταν βουλεύωνται πρὸς τίνας χρὴ εἰρήνην 5 ποιεῖσθαι καὶ τίσιν πολεμεῖν καὶ τίνα τρόπου;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Χρὴ δ' οὐχ οἷς βέλτιον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ τόθ' ὅπότε βέλτιον; e

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἄμεινον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Εἰ οὖν βουλεύοντο Ἀθηναῖοι τίσιν χρὴ προσπα- 5 λαίειν καὶ τίσιν ἀκροχειρίζεσθαι καὶ τίνα τρόπου, σὺ ἄμεινον ἀν συμβουλεύοις ἷ ὁ παιδοτρίβης;

ΑΛ. Ὁ παιδοτρίβης δήπου.

ΣΩ. Ἐχεις οὖν εἰπεῖν πρὸς τί *(ἄν)* βλέπων ὁ παιδοτρίβης

σι ζητήσουσιν TW: ζητοῦσιν B Proclus ση τῶν B Olympio. dorus: τὸν T: μῶν Apelt d4 ἄλλου B Olympiodorus: περὶ ἄλλου TW d8 οὐχ BW: om. T e9 ἄν addidi: post συμβουλεύσειεν Ast

ιο πυμβουλεύσειεν οῖς δεῖ προσπαλαίειν καὶ οῖς μή, καὶ ὅπότε
καὶ ὄντινα τρόπον; λέγω δὲ τὸ τοιόνδε· ἄρα τούτοις δεῖ
προσπαλαίειν οῖς βέλτιον, ἢ οὐ;

ΑΛ. Ναί.

ιο8 ΣΩ. Ἐάρα καὶ τοσαῦτα ὅσα ἀμεινον;

ΑΛ. Τοσαῦτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τότε ὅτε ἀμεινον;

ΑΛ. Πάντα γε.

5 ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν καὶ ᾠδοντα δεῖ κιθαρίζειν ποτὲ πρὸς τὴν
ῳδὴν καὶ βαίνειν;

ΑΛ. Δεῖ γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν τότε ὅπότε βέλτιον;

ΑΛ. Ναί.

ιο ΣΩ. Καὶ τοσαῦθ' ὅσα βέλτιον;

ΑΛ. Φημί.

ΣΩ. Τί οὖν; ἐπειδὴ βέλτιον μὲν ὡνόμαζες ἐπ' ἀμφο-
τέροις, τῷ τε κιθαρίζειν πρὸς τὴν ὠδὴν καὶ τῷ προσπαλαίειν,
τί καλεῖς τὸ ἐν τῷ κιθαρίζειν βέλτιον, ὥσπερ ἐγὼ τὸ ἐν τῷ
παλαίειν καλῶ γυμναστικόν· σὺ δ' ἐκεῦνο τί καλεῖς;

ΑΛ. Οὐκ ἔννοω.

5 ΣΩ. Ἀλλὰ πειρῶ ἐμὲ μιμεῖσθαι. ἐγὼ γάρ που ἀπε-
κρινάμην τὸ διὰ παντὸς ὁρθῶς ἔχον, ὁρθῶς δὲ δήπου ἔχει τὸ
κατὰ τὴν τέχνην γιγνόμενον· ἢ οὐ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. ‘Η δὲ τέχνη οὐ γυμναστικὴ ἦν;

ιο ΑΛ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. ‘Εγὼ δ' εἰπον τὸ ἐν τῷ παλαίειν βέλτιον γυμνα-
στικόν.

ΑΛ. Εἶπες γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν καλῶς;

5 ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

α 5 ᾠδοντα Τ : τὸ ᾠδοντα Β : τὸν ᾠδοντα Ast
ὁρθῶς κιθαρίζειν Τ

β 2 κιθαρίζειν Β :

ΣΩ. Ἐθι δὴ καὶ σύ—πρέποι γὰρ ἄν που καὶ σὸν τὸ καλῶς διαλέγεσθαι—εἰπὲ πρῶτον τίς ἡ τέχνη ἡσ τὸ κιθαρίζειν καὶ τὸ ἄδειν καὶ τὸ ἐμβαίνειν ὁρθῶς; συνάπασα τίς καλεῖται; οὕπω δύνασαι εἰπεῖν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλ’ ὅδε πειρῶ τίνες αἱ θεαὶ ὧν ἡ τέχνη;

ΑΛ. Τὰς Μούσας, ὦ Σώκρατες, λέγεις;

ΣΩ. Ἔγωγε. ὅρα δή τίνα ἀπ’ αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἡ d τέχνη ἔχει;

ΑΛ. Μουσικήν μοι δοκεῖς λέγειν.

ΣΩ. Λέγω γάρ. τί οὖν τὸ κατὰ ταύτην ὁρθῶς γιγνόμενόν ἔστω; ὥσπερ ἔκει ἐγώ σοι τὸ κατὰ τὴν τέχνην ἔλεγον ὁρθῶς, 5 τὴν γυμναστικήν, καὶ σὺ δὴ οὖν οὗτως ἐνταῦθα τί φήσ; πῶς γίγνεσθαι;

ΑΛ. Μουσικῶς μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Εὖ λέγεις. Ίθι δή, καὶ τὸ ἐν τῷ πολεμεῖν βέλτιον καὶ τὸ ἐν τῷ εἰρήνην ἔγειν, τοῦτο τὸ βέλτιον τί 10 οὐνομάζεις; ὥσπερ ἔκει ἐφ’ ἑκάστῳ ἔλεγες τὸ ἄμεινον, ὅτι ε μουσικώτερον καὶ ἐπὶ τῷ ἐτέρῳ, ὅτι γυμναστικώτερον· πειρῶ δὴ καὶ ἐνταῦθα λέγειν τὸ βέλτιον.

ΑΛ. Ἀλλ’ οὐ πάνυ τι ἔχω.

ΣΩ. Ἀλλὰ μέντοι αἰσχρόν γε εἰ μέν τίς σε λέγοντα 5 καὶ συμβουλεύοντα περὶ σιτίων ὅτι βέλτιον τόδε τοῦδε καὶ νῦν καὶ τοσοῦτον, ἔπειτα ἐρωτήσειεν “Τί τὸ ἄμεινον λέγεις, ὦ Ἀλκιβιάδη;” περὶ μὲν τούτων ἔχειν εἰπεῖν ὅτι τὸ ὑγιεινότερον, καίτοι οὐ προσποιῇ γε λατρὸς εἶναι περὶ δὲ οὐ προσποιῇ ἐπιστήμων εἶναι καὶ συμβουλεύσεις ἀνιστάμενος 109

c6 ίθι B TW Olympiodorus : ίσθι Proclus c9 οὕπω ... d2
 ἔχει secl. Hermann d4 κατὰ ταύτην T : κατ' αὐτὴν B d6 δὴ
 οὖν T : δ' οὖν B εἰ ἐφ' ἑκάστῳ secl. Schanz τὸ ἄμεινον
 Proclus : τῷ ἄμεινον B T θεραπείη secl. Schanz τὸ ἄμεινον
 θεραπείη T Proclus : καὶ τοιοῦτον B γε Proclus : om. B T :
 τε al. αἱ συμβουλεύσεις B TW (scd σ puncto notatum in T) :
 συμβουλεύεις Proclus vulg.

ώς εἰδώς, τούτου δ', ώς ἔοικας, πέρι ἐρωτηθεὶς ἐὰν μὴ
ἔχῃς εἰπεῖν, οὐκ αἰσχύνῃ; ἢ οὐκ αἰσχρὸν φανεῖται;

ΑΛ. Πάνυ γε.

5 ΣΩ. Σκόπει δὴ καὶ προθυμοῦ εἰπεῖν πρὸς τί τείνει τὸ
ἐν τῷ εἰρήνην τε ἄγειν ἀμεινον· καὶ τὸ ἐν τῷ πολεμεῖν
οἷς δεῖ;

ΑΛ. Ἀλλὰ σκοπῶν οὐ δύναμαι ἐννοῆσαι.

ΣΩ. Οὐδ' οἶσθα, ἐπειδὰν πόλεμον ποιώμεθα, ὅτι ἐγκα-
10 λοῦντες ἀλλήλοις πάθημα ἐρχόμεθα εἰς τὸ πολεμεῖν, καὶ
ὅτι αὐτὸ δινομάζοντες ἐρχόμεθα;

b ΑΛ. Ἐγωγε, ὅτι γε ἔξαπατώμενοί τι ἡ βιαζόμενοι ἢ
ἀποστερούμενοι.

ΣΩ. Ἐχε πῶς ἔκαστα τούτων πάσχοντες; πειρῶ εἰπεῖν
τί διαφέρει τὸ ὥδε ἢ ὥδε.

5 ΑΛ. Ἡ τὸ ὥδε λέγεις, ὁ Σώκρατες, τὸ δικαίως ἢ τὸ
ἀδίκως;

ΣΩ. Αὐτὸ τοῦτο.

ΑΛ. Ἀλλὰ μὴν τοῦτο γε διαφέρει ὅλον τε καὶ πᾶν.

ΣΩ. Τί οὖν; Ἀθηναίοις σὺν πρὸς ποτέρους συμβου-
10 λεύσεις πολεμεῖν, τοὺς ἀδικοῦντας ἢ τοὺς τὰ δίκαια πράτ-
τοντας;

c ΑΛ. Δεινὸν τοῦτό γε ἐρωτᾶς· εἰ γὰρ καὶ διανοεῖται τις
ώς δεῖ πρὸς τοὺς τὰ δίκαια πράττοντας πολεμεῖν, οὐκ ἀν
όμολογήσειέν γε.

ΣΩ. Οὐ γὰρ νόμιμον τοῦθ', ώς ἔοικεν.

5 ΑΛ. Οὐ δῆτα· οὐδέ γε καλὸν δοκεῖ εἶναι.

ΣΩ. Πρὸς ταῦτ' ἄρα καὶ σὺ [τὸ δίκαιον] τοὺς λόγους
ποιήσῃ;

ΑΛ. Ἀνάγκη.

a3 φανεῖται T Proclus : φαίνεται B

a8 ἐννοῆσαι T Proclus : νοῆσαι B

Olympiodorus b1 γε TW: om. B

εἰ B T: εἰ δὲ Proclus c6 ταῦτ' B T Proclus : τοῦτ' ci. Stephanus

τὸ δίκαιον secl. Nürnberger

a6 τὸ B T: om. Proclus

a9 δτι T Proclus : τί B

b5 ἢ corr. Coisl. :

τοῦτ' ci. Stephanus

ΣΩ. Ἀλλο τι οὖν, δι νυνδὴ ἐγὼ ἡρώτων βέλτιον πρὸς τὸ πολεμεῖν καὶ μή, καὶ οἷς δεῖ καὶ οὓς μή, καὶ δόπτε καὶ ιο μή, τὸ δικαιότερον τυγχάνει δν; ἢ οὐ;

ΑΛ. Φαίνεται γε.

ΣΩ. Πῶς οὖν, ὁ φίλε Ἀλκιβιάδη; πότερον σαντὸν διέληθας δtti οὐκ ἐπίστασαι τοῦτο, ἢ ἐμὲ ἔλαθες μανθάνων καὶ φοιτῶν εἰς διδασκάλου ὅς σε ἐδίδασκε διαγιγνώσκειν τὸ δικαιότερον τε καὶ ἀδικώτερον; καὶ τίς ἐστιν οὗτος; φράσον καὶ ἐμοί, ἵνα αὐτῷ φοιτητὴν προξενήσῃς καὶ ἐμέ. 5

ΑΛ. Σκώπτεις, ὁ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ μὰ τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, διν ἐγὼ ήκιστ' ἀν ἐπιορκήσαιμι· ἀλλ' εἴπερ ἔχεις, εἰπὲ τίς ἐστιν.

ΑΛ. Τί δ' εἰ μὴ ἔχω; οὐκ ἀν οἵει με ἄλλως εἰδέναι ἐπερὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων;

ΣΩ. Ναί, εἴ γε εὔροις.

ΑΛ. Ἀλλ' οὐκ ἀν εὐρεῖν με ἡγῆ;

ΣΩ. Καὶ μάλα γε, εἰ ζητήσαις. 5

ΑΛ. Εἴτα ζητήσαι οὐκ ἀν οἵει με;

ΣΩ. Ἔγωγε, εἰ οἰηθείης γε μὴ εἰδέναι.

ΑΛ. Εἴτα οὐκ ἦν ὅτ' εἶχον οὕτω;

ΣΩ. Καλῶς λέγεις. ἔχεις οὖν εἰπεῖν τοῦτον τὸν χρόνον δτε οὐκ φῶν εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα; φέρε, πέρυσι πο ἐζήτεις τε καὶ οὐκ φῶν εἰδέναι; ἢ φῶν; καὶ τὰληθῆ ἀποκρίνουν, ἵνα μὴ μάτην οἱ διάλογοι γίγνωνται.

ΑΛ. Ἀλλ' φύμην εἰδέναι.

ΣΩ. Τρίτον δ' ἔτος καὶ τέταρτον καὶ πέμπτον οὐχ 5 οὕτως;

ΑΛ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν τό γε πρὸ τοῦ παῖς ἥσθα. ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ἀ 3 διδασκάλου B Proclus Olympiodorus: διδασκάλους T d 5 καὶ
ἐμέ B: ἐμέ T Proclus Olympiodorus d 7 οὐ μὰ Proclus: μὰ B T
ε 5 γε om. Stobaeus a 2 τε B Proclus: om. T a 3 διάλογοι]
λόγοι Cobet a 8 τοῦ T Proclus: τούτου B Olympiodorus

ιο ΣΩ. Τότε μὲν τούνυν εὐ οἶδα ὅτι φου εἰδέναι.

ΑΛ. Πῶς εὖ οἶσθα;

β ΣΩ. Πολλάκις σοῦ ἐν διδασκάλων ἡκουον παιδὸς ὄντος
καὶ ἄλλοθι, καὶ ὅπότε ἀστραγαλίζοις ἡ ἄλλην τινὰ παιδιὰν
παῖζοις, οὐχ ὡς ἀποροῦντος περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων,
ἀλλὰ μάλα μέγα καὶ θαρραλέως λέγοντος περὶ ὅτου τύχοις
5 τῶν παιδῶν ὡς πονηρός τε καὶ ἄδικος εἴη καὶ ὡς ἄδικος
ἡ οὐκ ἀληθῆ λέγω;

ΑΛ. Ἀλλὰ τί ἔμελλον ποιεῦν, ὁ Σώκρατες, ὅπότε τίς
με ἀδικοῦ;

ΣΩ. Σὺ δ' εἰ τύχοις ἀγνοῶν εἴτ' ἄδικοῦ εἴτε μὴ τότε,
10 λέγεις, τί σε χρὴ ποιεῦν;

c ΑΛ. Μὰ Δλ' ἀλλ' οὐκ ἡγνόουν ἔγωγε, ἀλλὰ σαφῶς
ἐγίγνωσκον ὅτι ἡδικούμην.

ΣΩ. Ὁιον ἄρα ἐπίστασθαι καὶ πᾶς ὡν, ὡς ἔοικε, τὰ
δίκαια καὶ τὰ ἄδικα.

5 ΑΛ. Ἐγωγε· καὶ ἡπιστάμην γε.

ΣΩ. Ἐν ποίῳ χρόνῳ ἔξευρών; οὐ γὰρ δήπου ἐν φῷ γε
φου εἰδέναι.

ΑΛ. Οὐ δῆτα,

ΣΩ. Πότε οὖν ἀγνοεῖν ἥγοῦ; σκόπει· οὐ γὰρ εὑρήσεις
10 τοῦτον τὸν χρόνον.

ΑΛ. Μὰ τὸν Δλ', ὁ Σώκρατες, οὔκουν ἔχω γ' εἰπεῖν.

d ΣΩ. Εὑρὼν μὲν ἄρ' οὐκ οἶσθα αὐτά.

ΑΛ. Οὐ πάντα φαίνομαι.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ἄρτι γε οὐδὲ μαθὼν ἔφησθα εἰδέναι·
εἰ δὲ μήθ' ηὗρες μήτ' ἔμαθες, πῶς οἶσθα καὶ πόθεν;

5 ΑΛ. Ἀλλ' ἵσως τοῦτό σοι οὐκ δρθῶς ἀπεκρινάμην, τὸ
φάναι εἰδέναι αὐτὸς ἔξευρών.

ΣΩ. Τὸ δὲ πῶς εἶχεν;

ΑΛ. Ἐμαθον οἶμαι καὶ ἐγὼ ὦσπερ καὶ οἱ ἄλλοι.

αιο μὲν τούνυν ΒΤ: μέντοι Proclus   **β** ι σοῦ om. Proclus
c6 ποίῳ Dobree: δποίῳ ΒΤ   **d5** ἀπεκρινάμην ΒΤ: ἀπεκρίθην
Stobaeus   **d7** τὸ δὲ ΒΤ: τὸ δὲ ὡδε Coisl.: τὸ δὲ οὔτω Proclus

ΣΩ. Πάλι ως τὸν αὐτὸν ἥκομεν λόγου. παρὰ τοῦ;
φράζε κάμοι.

10
e

ΑΛ. Παρὰ τῶν πολλῶν.

ΣΩ. Οὐκ εἰς σπουδαίους γε διδασκάλους καταφεύγεις
εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναφέρων.

ΑΛ. Τί δέ; οὐχ ἵκανοὶ διδάξαι οὐτοι;

ΣΩ. Οὔκουν τὰ πεττευτικά γε καὶ τὰ μή· καίτοι 5
φαυλότερα αὐτὰ οἶμαι τῶν δικαίων εἶναι. τί δέ; σὺ οὐχ
οὕτως οἴει;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Εἶτα τὰ μὲν φαυλότερα οὐχ οἷοί τε διδάσκειν, τὰ
δὲ σπουδαιότερα;

10

ΑΛ. Οἶμαι ἔγωγε· ἀλλα γοῦν πολλὰ οἷοί τ' εἰσὶν δι-
δάσκειν σπουδαιότερα τοῦ πεττεύειν.

ΣΩ. Ποῦα ταῦτα;

ΑΛ. Οἶον καὶ τὸ ἐλληνίζειν παρὰ τούτων ἔγωγ' ἔμαθον, III
καὶ οὐκ ἀν ἔχοιμι εἰπεῖν ἔμαυτοῦ διδάσκαλον, ἀλλ' εἰς
τοὺς αὐτοὺς ἀναφέρω οὖς σὺ φῆς οὐ σπουδαίους εἶναι
διδασκάλους.

ΣΩ. 'Αλλ', ὁ γενναῖε, τούτου μὲν ἀγαθοὶ διδάσκαλοι οἱ 5
πολλοί, καὶ δικαίως ἐπαινοῦντ' ἀν αὐτῶν εἰς διδασκαλίαν.

ΑΛ. Τί δή;

ΣΩ. "Οτι ἔχουσι περὶ αὐτὰ ἡ χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς δι-
δασκάλους ἔχειν.

10

ΑΛ. Τί τοῦτο λέγεις;

ΣΩ. Οὐκ οἶσθ' ὅτι χρὴ τοὺς μέλλοντας διδάσκειν ὅτιοῦν
αὐτοὺς πρῶτον εἰδέναι; ή οὔ;

b

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Οὔκοιν τοὺς εἰδότας ὅμολογεῦν τε ἀλλήλοις καὶ
μὴ διαφέρεσθαι;

ε 2 καταφεύγεις T : καταφεύγει B ε 9 οἷοί τε Proclus : οἷοι B :
οἷοι T α 2 ἀν T Proclus : om. B εἰπεῖν ἔμαυτοῦ B : ἔμαυτοῦ
εἰπεῖν T Proclus α 3 αὐτοὺς T : ἔμαυτοὺς B α 6 ἐπαινοῦντ'
ἀν . . . εἰς διδασκαλίαν B T : ἐπαινοῖτ' ἀν . . . η διδασκαλία Proclus
αὐτῶν secl. ci. Stallbaum .

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. 'Εν οἷς δ' ἀν διαφέρωνται, ταῦτα φήσεις εἰδέναι αὐτούς;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τούτων οὖν διδάσκαλοι πῶς ἀν εἶεν;

10 ΑΛ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Τί οὖν; δοκοῦσί σοι διαφέρεσθαι οἱ πολλοὶ ποῖον ἔστι λίθος ἢ ξύλον; καὶ ἐάν τινα ἐρωτᾶς, ἀρ' οὐ τὰ αὐτὰ δημολογοῦσιν, καὶ ἐπὶ ταῦτὰ ὅρμωσιν ὅταν βούλωνται λαβεῖν λίθον ἢ ξύλον; ὡσαύτως καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτα σχεδὸν γάρ τι μανθάνω τὸ ἐλληνίζειν ἐπίστασθαι ὅτι τοῦτο λέγεις ἢ οὐ;

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰς μὲν ταῦθ', ὥσπερ εἴπομεν, ἀλλήλοις τε δημολογοῦσι καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἰδίᾳ, καὶ δημοσίᾳ αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας οὐκ ἀμφισβητοῦσιν αἱ μὲν ταῦθ' αἱ δ' ἄλλα φάσκουσαι;

10 ΑΛ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Εἰκότως ἀν ἄρα τούτων γε καὶ διδάσκαλοι εἶεν ἀγαθοί.

Δ ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν εὶς μὲν βουλούμεθα ποιῆσαι τινα περὶ αὐτῶν εἰδέναι, δρθῶς ἀν αὐτὸν πέμποιμεν εἰς διδασκαλίαν τούτων τῶν πολλῶν;

5 ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί δ' εὶς βουληθεῖμεν εἰδέναι, μὴ μόνον ποῖοι ἄνθρωποί εἰσιν ἢ ποῖοι ἵπποι, ἀλλὰ καὶ τίνες αὐτῶν δρομικοί τε καὶ μῆ, ἀρ' ἔτι οἱ πολλοὶ τοῦτο ἴκανοὶ διδάξαι;

10 ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. 'Ικανὸν δέ σοι τεκμήριον ὅτι οὐκ ἐπίστανται οὐδὲ

b 12 οὐ T: οὖν B c 8 ἄλλα φάσκουσαι T Proclus: ἄλλαι φάσκουσιν B c 11 γε B: om. T Proclus d 2 βουλούμεθα B Proclus: βουλούμεθ' ἀν T

κρίγυνοι διδάσκαλοί εἰσιν τὸύτων, ἐπειδὴ οὐδὲν δμῷογοῦσιν εἴαυτοῖς περὶ αὐτῶν;

ΑΛ. Ἐμοιγε.

ΣΩ. Τί δ' εἰ βουληθεῖμεν εἰδέναι, μὴ μόνον ποῖοι ἀνθρωποί εἰσιν, ἀλλ' ὅποῖοι ὑγιεινοὶ ἢ νοσώδεις, ἀρ' ἵκανοὶ 5 ἀν ἡμῖν ἡσαν διδάσκαλοι οἱ πολλοί;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἡν δ' ἄν σοι τεκμήριον ὅτι μοχθηροί εἰσι τούτων διδάσκαλοι, εἰ ἔώρας αὐτοὺς διαφερομένους;

ΑΛ. Ἐμοιγε.¹⁰

ΣΩ. Τί δὲ δή; νῦν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων οἱ πολλοὶ δοκοῦσί σοι δμῷογεῖν αὐτοὶ 112 ἕαυτοῖς ἢ ἀλλίγοις;

ΑΛ. Ἡκιστα νὴ Δὲ, ὁ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; μάλιστα περὶ αὐτῶν διαφέρεσθαι;

ΑΛ. Πολύ γε.⁵

ΣΩ. Οὔκουν οἴμαλ γέ πώποτέ σε ἵδεῖν οὐδ' ἀκοῦσαι σφόδρα οὕτω διαφερομένους ἀνθρώπους περὶ ὑγιεινῶν καὶ μή, ὥστε διὰ ταῦτα μάχεσθαι τε καὶ ἀποκτεινύναι ἀλλήλους.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλὰ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἔγωγ' οὐδὲν ὅτι, 10 καὶ εἰ μὴ ἔωρακας, ἀκήκοας γοῦν ἄλλων τε πολλῶν καὶ Ἡ'Ομήρου' καὶ Ὁδυσσείας γάρ καὶ Ἰλιάδος ἀκήκοας.

ΑΛ. Πάντως δήπον, ὁ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὔκουν ταῦτα ποιήματά ἔστι περὶ διαφορᾶς δικαίων τε καὶ ἀδίκων;⁵

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ αἱ μάχαι γε καὶ οἱ θάνατοι διὰ ταύτην τὴν διαφορὰν τοῖς τε Ἀχαιοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις Τρωσὶν ἐγένοντο, καὶ τοῖς μυηστῆρσι τοῖς τῆς Πηνελόπης καὶ τῷ Ὁδυσσεῖ.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.^c

ε 11 καὶ ἀδίκων B: om. T W Proclus α 2 ἀλλήλοις Proclus:
ἄλλοις B T

ΣΩ. Οἶμαι δὲ καὶ τοῖς ἐν Τανάγρᾳ Ἀθηναίων τε καὶ
Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ἀποθανοῦσι, καὶ τοῖς ὕστερον
ἐν Κορωνείᾳ, ἐν οἷς καὶ ὁ σὸς πατὴρ [Κλεωνίας] ἐτελεύτησεν,
5 οὐδὲ περὶ ἑνὸς ἄλλου ἡ διαφορὰ ἢ περὶ τοῦ δικαίου καὶ
ἀδίκου τοὺς θανάτους καὶ τὰς μάχας πεποίηκεν· ἡ γάρ;

ΑΛ. Ἐληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τούτους οὖν φῶμεν ἐπίστασθαι περὶ ὧν οὕτως
d σφόδρα διαφέρονται, ὥστε ἀμφισβητοῦντες ἀλλήλοις τὰ
ἔσχατα σφᾶς αὐτοὺς ἐργάζονται;

ΑΛ. Οὐ φαίνεται γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰς τοὺς τοιούτους διδασκάλους ἀναφέρεις
5 οὖς δύμολογεῖς αὐτὸς μὴ εἰδέναι;

ΑΛ. Ἔοικα.

ΣΩ. Πῶς οὖν εἰκός σε εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα,
περὶ ὧν οὕτω πλανᾷ καὶ οὕτε μαθὼν φαίνῃ παρ' οὐδενὸς
οὗτ' αὐτὸς ἔξευρών;

10 ΑΛ. Ἐκ μὲν ὧν σὺ λέγεις οὐκ εἰκός.

ε ΣΩ. Ὁρᾶς αὖ τοῦθ' ὡς οὐ καλῶς εἶπες, ὦ Ἀλκιβιάδη;

ΑΛ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι ἐμὲ φῆς ταῦτα λέγειν.

ΑΛ. Τί δέ; οὐ σὺ λέγεις ὡς ἐγὼ οὐδὲν ἐπίσταμαι περὶ
5 τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων;

ΣΩ. Οὐ μέντοι.

ΑΛ. Ἀλλ' ἐγώ;

ΣΩ. Ναί.

ΑΛ. Πῶς δή;

10 ΣΩ. Ὡδε εἴσηγ. ἐάν σε ἔρωμαι τὸ ἐν καὶ τὰ δύο πότερα
πλείω ἔστι, φήσεις ὅτι τὰ δύο;

ΑΛ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Πόσω;

c 4 post Κορωνείᾳ add. συμβάσιν Proclus ἐν οἷς B T: δτε Proclus κλεινίας B T: om. Proclus c 5, 6 ἡ διαφορὰ . . . πεποίηκεν B: τὴν διαφορὰν . . . πεποιηκέναι T Proclus d 5 αὐτὸς] αὐτοὺς Hirschig θ 4 οὐδὲν ἐπίσταμαι Ven. 184: συνεπίσταμαι B TW: οὐκ ἐπίσταμαι Proclus

ΑΛ. Ἐνί.

ΣΩ. Πότερος οὖν ἡμῶν ὁ λέγων ὅτι τὰ δύο τοῦ ἐνδος 15
ἐνὶ πλείω;

ΑΛ. Ἐγώ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἡρώτων, σὺ δ' ἀπεκρίνου;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Περὶ δὴ τούτων μῶν ἐγὼ φαίνομαι λέγων ὁ ἐρωτῶν, 113
ἢ σὺ δ' ἀποκρινόμενος;

ΑΛ. Ἐγώ.

ΣΩ. Τί δ' ἀν ἐγὼ μὲν ἐρωμαι ποῖα γράμματα Σωκράτους,
σὺ δ' εἴπῃς, πότερος ὁ λέγων; 5

ΑΛ. Ἐγώ.

ΣΩ. Ἰθι δή, ἐνὶ λόγῳ εἰπέ· ὅταν ἐρώτησίς τε καὶ
ἀπόκρισις γίγνηται, πότερος δὲ λέγων, δὲ ἐρωτῶν ἢ δὲ ἀπο-
κρινόμενος;

ΑΛ. Οἱ ἀποκρινόμενοι, ἔμοιγε δοκεῖ, ὡς Σώκρατες. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν ἄρτι διὰ παντὸς ἐγὼ μὲν ἦν δὲ ἐρωτῶν;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Σὺ δὲ ὁ ἀποκρινόμενος;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί οὖν; τὰ λεχθέντα πότερος ἡμῶν εἴρηκεν; 5

ΑΛ. Φαίνομαι μέν, ὡς Σώκρατες, ἐκ τῶν ὡμολογημένων
ἐγώ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐλέχθη περὶ δικαίων καὶ ἀδίκων ὅτι Ἀλκι-
βιάδης δὲ καλὸς ὁ Κλεινόν οὐκ ἐπίσταιτο, οἷοιτο δέ, καὶ
μέλλοι εἰς ἐκκλησίαν ἐλθῶν συμβουλεύσειν Ἀθηναίοις περὶ 10
ῶν οὐδὲν οἶδεν; οὐ ταῦτ' ἦν;

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Τὸ τοῦ Εὐριπίδον ἄρα συμβαίνει, ὡς Ἀλκιβιάδη-
σοῦ τάδε κινδυνεύεις, οὐκ ἐμοῦ ἀκηκοέναι, οὐδὲν ἐγώ εἰμι δὲ

a 4 ἐρωμαι ποῖα Olympiodorus: ἐρῶ καὶ ποῖα B T: ἐρωτῶ καὶ ποῖα
Proclus b 1 παντὸς TW Proclus: παντὸς τοῦ λόγου B b 8 ὅτι
post ἀδίκων B: ante περὶ T c 3 οὐκ Proclus (cf. Eur. Hipp. 352):
ἀλλ' οὐκ B T

ταῦτα λέγων, ἀλλὰ σύ, ἐμὲ δὲ αἰτιᾶ μάτην. καὶ μέντοι 5 καὶ εὖ λέγεις. μανικὸν γὰρ ἐν νῷ ἔχεις ἐπιχείρημα ἐπι- χειρεῦν, ὡς βέλτιστε, διδάσκειν ἢ οὐκ οἶσθα, ἀμελήσας μανθάνειν.

d Αλ. Οἶμαι μέν, ὡς Σώκρατες, ὀλιγάκις Ἀθηναίους βου- λεύεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας πότερα δικαιότερα ἢ ἀδικώτερα· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα ἡγοῦνται δῆλα εἶναι, ἔάσαντες οὖν περὶ αὐτῶν σκοποῦσιν ὁπότερα συνοίσει 5 πράξασι. οὐ γὰρ ταῦτα οἶμαι ἐστὶν τὰ τε δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα, ἀλλὰ πολλοῖς δὴ ἐλυσιτέλησεν ἀδικήσασι με- γάλα ἀδικήματα, καὶ ἔτεροις γε οἶμαι δίκαια ἐργασαμένοις οὐ συνήνεγκεν.

ΣΩ. Τί οὖν; εἰ δὲ μάλιστα ἔτερα μὲν τὰ δίκαια ε τυγχάνει οὗτα, ἔτερα δὲ τὰ συμφέροντα, οὐ τί που αὖ σὺ οἴει ταῦτ' εἰδέναι ἢ συμφέρει τοῖς ἀνθρώποις, καὶ δι' δὲ;

Αλ. Τί γὰρ κωλύει, ὡς Σώκρατες; εἰ μή με αὖ ἐρήσῃ παρ' ὅτου ἔμαθον ἢ ὅπως αὐτὸς ηὔρον.

5 ΣΩ. Οἶον τοῦτο ποιεῖς. εἴ τι μὴ δρθῶς λέγεις, τυγχάνει δὲ δυνατὸν ὃν ἀποδεῖξαι δι' οὐπερ καὶ τὸ πρότερον λόγου, οἴει δὴ καὶνὰ ἄττα δεῦ ἀκούειν ἀποδείξεις τε ἔτέρας, ὡς τῶν προτέρων οἶον σκευαρίων κατατετριμένων, καὶ οὐκέτ' ἀν σὺ αὐτὰ ἀμπίσχοιο, εἰ μή τίς σοι τεκμήριον καθαρὸν 114 καὶ ἄχραντον οἴσει. ἐγὼ δὲ χαίρειν ἔάσας τὰς σὰς προ- δρομὰς τοῦ λόγου οὐδὲν ἥττον ἐρήσομαι πόθεν μαθὼν αὖ τὰ συμφέροντ' ἐπίστασαι, καὶ δοστις ἐστὶν ὁ διδάσκαλος, καὶ πάντ' ἐκεῦνα τὰ πρότερον ἐρωτῶ μιᾷ ἐρωτήσει; ἀλλὰ γὰρ 5 δῆλον ὡς εἰς ταῦτὸν ἥξεις καὶ οὐχ ἔξεις ἀποδεῖξαι οὕθ' ὡς ἔξενρῶν οἶσθα τὰ συμφέροντα οὕθ' ὡς μαθών. ἐπειδὴ δὲ τρυφᾶς καὶ οὐκέτ' ἀν ἥδεως τοῦ αὐτοῦ γεύσαι λόγου, τοῦ- τον μὲν ἐῶ χαίρειν, εἴτ' οἶσθα εἴτε μὴ τὰ Ἀθηναίοις συμ-

ε 4 ἐμὲ δὲ αἰτιᾶ T: με διαιτᾶ B: ἐμὲ δὲ διαιτᾶ W ε 6 δν B :
om. T Proclus θ 7 δὴ B : δεῖ T ἀποδεῖξεις τε ἔτέρας secl. Cobet
ε 9 τεκμήριον om. Ficinus, secl. Ast α 2 πόθεν B Proclus: δπόθεν
T Olympiodorus α 3 δ B Proclus: om. T

φέροντα· πότερον δὲ ταῦτά ἔστι δίκαιά τε καὶ συμφέροντ' οὐ
ἡ ἔτερα, τί οὐκ ἀπέδειξας; εἰ μὲν βούλει, ἐρωτῶν με ὥσπερ
ἔγώ σέ, εἰ δέ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σεαυτοῦ λόγῳ διέξελθε.

ΑΛ. Ἀλλ' οὐκ οἶδα εἰ οἶστος τὸν εἴην, ὁ Σώκρατες, πρὸς
σὲ διελθεῖν.

ΣΩ. Ἀλλ', ὡγαθέ, ἐμὲ ἐκκλησίαν νόμισον καὶ δῆμον·
καὶ ἐκεῖ τοί σε δεήσει ἔνα ἔκαστον πείθειν. ή γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦ αὐτοῦ ἔνα τε οἶόν τε εἶναι κατὰ μόνας
πείθειν καὶ συμπόλλους περὶ ὅν ἀν εἰδῆ, ὥσπερ ὁ γραμ-
ματίστης ἔνα τέ που πείθει περὶ γραμμάτων καὶ πολλούς;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἀρ' οὖν οὐ καὶ περὶ ἀριθμοῦ ὁ αὐτὸς ἔνα τε καὶ
πολλοὺς πείσει;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὗτος δ' ἔσται ὁ εἰδώς, ὁ ἀριθμητικός;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σὺ ἄπερ καὶ πολλοὺς οἶσας τε πείθειν
εἶ, ταῦτα καὶ ἔνα;

ΑΛ. Εἰκός γε.

ΣΩ. Ἐστι δὲ ταῦτα δῆλον ὅτι ἀ οἶσθα.

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἀλλο τι οὖν τοσοῦτον μόνον διαφέρει τοῦ ἐν τῷ
δήμῳ ρήτορος ὁ ἐν τῇ τοιᾶδε συνουσίᾳ, ὅτι ὁ μὲν ἀθρόονς πείθει τὰ αὐτά, ὁ δὲ καθ' ἔνα;

ΑΛ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ιθι νῦν, ἐπειδὴ τοῦ αὐτοῦ φαίνεται πολλούς τε καὶ
ἔνα πείθειν, ἐν ἐμοὶ ἐμμελέτησον καὶ ἐπιχείρησον ἐπιδεῖξαι
ώς τὸ δίκαιον ἐνίστητε οὐ συμφέρει.

ΑΛ. Τριστής εἰ, ὁ Σώκρατες.

C 2 τέ που πείθει B Proclus: τε ἐπειθέν που T: τε πείθει που W
c 4 οὐ B: om. T Proclus c 9 καὶ σὺ T Proclus: σὺ B c 14 δια-
φέρει T Proclus: διαφέρειν B d 4 νῦν B.T: τοίνυν Proclus: δὴ
νῦν vulg. d 5 ἐμμελέτησον T Proclus: ἐν μελέτησον B

ΣΩ. Νῦν γοῦν ὑφ' ὕβρεως μέλλω σε πείθειν τὰναντία
οἰς σὺ ἐμὲ οὐκ ἔθέλεις.

10 ΑΛ. Λέγε δῆ.

ΣΩ. Ἀποκρίνου μόνον τὰ ἐρωτώμενα.

ε ΑΛ. Μή, ἀλλὰ σὺ αὐτὸς λέγε.

ΣΩ. Τί δ'; οὐχ ὅτι μάλιστα βούλει πεισθῆναι;

ΑΛ. Πάντως δήποι.

ΣΩ. Οὐκοῦν εὶ λέγεις ὅτι ταῦθ' οὔτως ἔχει, μάλιστ' ἀν
5 εἶης πεπεισμένος;

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ἀποκρίνου δή· καὶ ἐὰν μὴ αὐτὸς σὺ σαυτοῦ ἀκούσῃς
ὅτι τὰ δίκαια καὶ συμφέροντά ἔστιν, ἄλλῳ γε λέγοντι μὴ
πιστεύσῃς.

10 ΑΛ. Οὗτοι, ἀλλ' ἀποκριτέον· καὶ γὰρ οὐδὲν οἴομαι
βλαβήσεσθαι.

115 ΣΩ. Μαντικὸς γὰρ εἰ· καὶ μοι λέγε· τῶν δικαίων φῆσ
ἔνια μὲν συμφέρειν, ᔍνια δ' οὖ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τί δέ; τὰ μὲν καλὰ αὐτῶν εἶναι, τὰ δ' οὐ;

5 ΑΛ. Πῶς τοῦτο ἐρωτᾶς;

ΣΩ. Εἴ τις ἥδη σοι ἔδοξεν αἰσχρὰ μέν, δίκαια δὲ
πράττειν;

ΑΛ. Οὐκ ἔμοιγε.

ΣΩ. Ἀλλὰ πάντα τὰ δίκαια καὶ καλά;

10 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τί δ' αὖ τὰ καλά; πότερον πάντα ἀγαθά, ἢ τὰ μέν,
τὰ δ' οὖ;

ΑΛ. Οἴομαι ἔγωγε, ὡς Σώκρατες, ᔍνια τῶν καλῶν κακὰ
εἶναι.

ε7 σαυτοῦ TW Proclus Olympiodorus: om. B ἀκούσῃς B Olympiodorus Stobaeus: ἀκούντις T Proclus ε8 καὶ add. Stobaeus: om. B T γε add. B'W Proclus Stobaeus: om. T Olympiodorus α4 τί δέ T (τί δα) Proclus: om. B αὐτῶν εἶναι B: εἶναι αὐτῶν T Proclus α6 ἥδη T Proclus Olympiodorus: δῆ B α9 καὶ T Proclus: om. B α11 ἢ T Proclus: om. B

ΣΩ. Ὡς καὶ αἰσχρὰ ἀγαθά;

15

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρα λέγεις τὰ τοιάδε, οἷον πολλοὶ ἐν πολέμῳ b
βοηθήσαντες ἔταιρῷ ἢ οἰκείῳ τραύματα ἔλαβον καὶ ἀπέθανον,
οἵ δ' οὐ βοηθήσαντες, δέον, ὑγιεῖς ἀπῆλθον;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὴν τοιαύτην βοήθειαν καλὴν μὲν λέγεις 5
κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σῶσαι οὖς ἔδει, τοῦτο δ' ἐστὶν
ἀνδρεία· ἢ οὐ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Κακὴν δέ γε κατὰ τὸν θανάτους τε καὶ ἔλκη· ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

10

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐκ ἄλλο μὲν ἡ ἀνδρεία, ἄλλο δὲ ὁ θάνατος; c

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα κατὰ ταῦτόν γ' ἐστι καλὸν καὶ κακὸν τὸ
τοῦ φίλοις βοηθεῖν;

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

5

ΣΩ. Ὅρα τοίνυν εἰ, ἢ γε καλόν, καὶ ἀγαθόν, ὕσπερ καὶ
ἐνταῦθα. κατὰ τὴν ἀνδρείαν γὰρ ὡμολόγεις καλὸν εἶναι τὴν
βοήθειαν· τοῦτ' οὖν αὐτὸν σκόπει, τὴν ἀνδρείαν, ἀγαθὸν ἢ
κακόν; ὅδε δὲ σκόπει· σὺ πότερ' ἀν δέξαιο σοι εἶναι,
ἀγαθὰ ἢ κακά;

10

ΑΛ. Ἀγαθά.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μέγιστα μάλιστα.

d

⟨ΑΛ. Ναί.⟩

ΣΩ. Καὶ ἥκιστα τῶν τοιούτων δέξαιο ἀν στέρεσθαι;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Πῶς οὖν λέγεις περὶ ἀνδρείας; ἐπὶ πόσῳ ἀν αὐτοῦ 5
δέξαιο στέρεσθαι;

b2 ἔταιρφ T Proclus: ἔτέρφ B b3 οἱ T: οὐ B b9 ἔλκη
TW Proclus: τὰ ἔλκη B c1 οὖν οὐκ T Proclus: οὐκ B
c3 κατὰ ταῦτόν T: κατ' αὐτόν B Stobaeus c6 ὕσπερ καὶ B
Stobaeus: ὕσπερ T Proclus c9 σὺ πότερα ἀν T: πότερα ἀν Proclus:
πότερον ἀν Olympiodorus: πότερ' ἀν Stobaeus: ποτέραν B d2 ναὶ
add. Dobree

- ΑΛ. Οὐδὲ ζῆν ἀν ἐγὼ δεξαίμην δειλὸς ὡν.
 ΣΩ. Ἐσχατον ἄρα κακῶν εἶναι σοι δοκεῖ ἥ δειλά.
 ΑΛ. Ἐμοιγέ.
 10 ΣΩ. Ἐξ ἵσου τῷ τεθνάναι, ὡς ἔοικε.
 ΑΛ. Φημί.
 ΣΩ. Οὐκοῦν θανάτῳ τε καὶ δειλίᾳ ἐναντιώτατον ζωὴ καὶ
 ἀνδρεία;
 ΑΛ. Ναί.
 ε ΣΩ. Καὶ τὰ μὲν μάλιστ' ἀν εἶναι βούλοιό σοι, τὰ δὲ
 ἥκιστα;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἀρ' ὅτι τὰ μὲν ἄριστα ἡγῇ, τὰ δὲ κάκιστα;
 5 ⟨ΑΛ. Πάνυ γε.
 ΣΩ. Ἐν τοῖς ἄριστοις ἄρα σὺ ἡγῇ ἀνδρείαν εἶναι καν
 τοῖς κακίστοις θάνατον.⟩
 ΑΛ. Ἐγωγέ.
 ΣΩ. Τὸ ἄρα βοηθὲν ἐν πολέμῳ τοῖς φίλοις, ἥ μὲν
 10 καλόν, κατ' ἀγαθοῦ πρᾶξιν τὴν τῆς ἀνδρείας, καλὸν αὐτὸ
 προσεῖπας;
 ΑΛ. Φαινομαί γε.
 ΣΩ. Κατὰ δέ γε κακοῦ πρᾶξιν τὴν τοῦ θανάτου κακόν;
 ΑΛ. Ναί.
 15 ΣΩ. Οὐκοῦν ὁδε δίκαιον προσαγορεύειν ἐκάστην τῶν
 πράξεων· εἴπερ ἥ κακὸν ἀπεργάζεται κακὴν καλεῖς, καὶ ἥ
 20 ἀγαθὸν ἀγαθὴν κλητέον.
 ΑΛ. Ἐμοιγέ δοκεῖ.
 ΣΩ. Ἀρ' οὖν καὶ ἥ ἀγαθόν, καλόν ἥ δὲ κακόν,
 αἰσχρόν;
- d 7 ἐγὼ BT: ἔγωγε Stobaeus   d 8 κακῶν εἶναι σοι δοκεῖ
 B: σοι κακὸν εἶναι δοκεῖ T Proclus; σοι δοκεῖ κακὸν εἶναι Stobaeus
 ει μάλιστ' ἄν B: μάλιστα T Proclus Stobaeus   θ 4 θτι BT: οὖν
 Stobaeus   ε 5 πάνυ γε... ο 7 θάνατον Stobaeus: om. BT Proclus
 ε 8 ἔγωγε B: πάνυ γε TW Proclus   ε 13 δέ γε T Proclus: δέ
 B Stobaeus   ε 15 ὁδε δίκαιον BT: δίκαιον ὁδε Stobaeus
 ε 16 ἀπεργάζεται B Stobaeus: ἐργάζεται T Proclus

ΑΛ. Ναί.

5

ΣΩ. Τὴν ἄρ' ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς φίλοις βοήθειαν λέγων καλὴν μὲν εἶναι, κάκην δέ, οὐδὲν διαφερόντως λέγεις η̄ εἰ προσεῦπες αὐτὴν ἀγαθὴν μέν, κακὴν δέ.

ΑΛ. Ἀληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν, ὁ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐδὲν ἄρα τῶν καλῶν, καθ' ὅσον καλόν, κακόν, 10 οὐδὲ τῶν αἰσχρῶν, καθ' ὅσον αἰσχρόν, ἀγαθόν.

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

b

ΣΩ. Ἐτι τούννυ καὶ ὥδε σκέψαι. ὅστις καλῶς πράττει, οὐχὶ καὶ εὖ πράττει;

ΑΛ. Ναί.

5

ΣΩ. Οἱ δ' εὖ πράττοντες οὐκ εὐδαιμονες;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν εὐδαιμονες δι' ἀγαθῶν κτῆσιν;

ΑΛ. Μάλιστα.

ΣΩ. Κτῶνται δὲ ταῦτα τῷ εὖ καὶ καλῶς πράττειν;

ΑΛ. Ναί.

10

ΣΩ. Τὸ εὖ ἄρα πράττειν ἀγαθόν;

ΑΛ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν καλὸν η̄ εὐπραγία;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ταῦτὸν ἄρα ἐφάνη η̄ μὲν πάλιν αὖ καλόν τε καὶ c ἀγαθόν.

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ὅτι ἀν ἄρα εὔρωμεν καλόν, καὶ ἀγαθὸν εὐρήσομεν ἔκ γε τούτου τοῦ λόγου.

5

ΑΛ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Τί δέ; τὰ ἀγαθὰ συμφέρει η̄ οὐ;

ΑΛ. Συμφέρει.

a8 προσεῦπες B Stobaeus; προεῦπες T Proclus. post κακὴν
δέ add. οὐδαμῶς Stobaeus b3 οὐχὶ καὶ B T: οὐκ Olympiodorus
b 11 τὸ γοῦν καλῶς πράττειν Stobaeus c4 καὶ B Olympiodorus
Stobaeus: τε καὶ T c 5 λόγου B T: παραδείγματος Stobaeus

ΣΩ. Μνημονεύεις οὖν περὶ τῶν δικαίων πῶς ὡμολογή-
10 σαμεν;

ΑΛ. Οἶμαι γε τὸν τὰ δίκαια πράττοντας ἀναγκαῖον
εἶναι καλὰ πράττειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸν τὰ καλὰ ἀγαθά;

ΑΛ. Ναί.

d ΣΩ. Τὰ δὲ ἀγαθὰ συμφέρειν;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τὰ δίκαια ἄρα, ὁ Ἀλκιβιάδης, συμφέροντά ἔστιν.

ΑΛ. Ἐοικεν.

5 ΣΩ. Τί οὖν; ταῦτα οὐ σὺ ὁ λέγων, ἐγὼ δὲ ὁ ἐρωτῶν;

ΑΛ. Φαίνομαι, ὡς ἔοικα.

ΣΩ. Εἰ οὖν τις ἀνίσταται συμβουλεύσων εἴτε Ἀθηναίοις
εἴτε Πεπαρηθίοις, οἰόμενος γιγνώσκειν τὰ δίκαια καὶ τὰ
ἀδικα, φήσει δ' εἶναι τὰ δίκαια κακὰ ἐνίστε, ἄλλο τι ἥ
10 καταγελώῃς ἀν αὐτοῦ, ἐπειδήπερ τυγχάνεις καὶ σὺ λέγων
ε ὅτι ταῦτα ἔστι δίκαιά τε καὶ συμφέροντα;

ΑΛ. Ἀλλὰ μὰ τοὺς θεούς, ὁ Σώκρατες, οὐκ οἶδ' ἔγωγε
οὐδὲ ὅτι λέγω, ἀλλ' ἀτεχνῶς ἔοικα ἀτόπως ἔχοντι· τοτὲ
μὲν γάρ μοι ἔτερα δοκεῖ σοῦ ἐρωτῶντος, τοτὲ δὲ ἄλλα.

5 ΣΩ. Εἶτα τοῦτο, ὁ φίλε, ἀγνοεῖς τὸ πάθημα τί ἔστιν;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οἴει ἀν οὖν, εἴ τις ἐρωτῷ σε δύο ὀδφθαλμοὺς ἥ
τρεῖς ἔχεις, καὶ δύο χεῖρας ἥ τέτταρας, ἥ ἄλλο τι τῶν
τοιούτων, τοτὲ μὲν ἔτερα ἀν ἀποκρίνασθαι, τοτὲ δὲ ἄλλα, ἥ
10 ἀεὶ τὰ αὐτά;

117 ΑΛ. Δέδοικα μὲν ἔγωγε ἥδη περὶ ἐμαυτοῦ, οἶμαι μέντοι
τὰ αὐτά.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅτι οἶσθα; τοῦτ' αἴτιον;

c 9 ὡμολόγησας Stobaeus c 11 οἶμαι γε om. Stobaeus τὰ
δίκαια B Stobaeus : δίκαια T c 13 καὶ B : om. T οὐκοῦν καὶ τὸν τὰ
καίρια λέγοντας Stobaeus (om. mox duobus versibus) d 5 λέγων B
Olympiodorus: λέγων εἰ T d 9 φήσει] φησὶ ci. Stallbaum εἶναι
B: εἰδέναι T a 3 οἶσθα b t: οἶσθας B T

ΑΛ. Οἶμαι ἔγωγε.

ΣΩ. Περὶ ὧν ἄρα ἀκων τὰναυτία ἀποκρίνη, δῆλον ὅτι 5 περὶ τούτων οὐκ οἰσθα.

ΑΛ. Εἰκός γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων καὶ καλῶν καὶ αἰσχρῶν καὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ συμφερόντων καὶ μὴ ἀποκρινόμενος φῆς πλανᾶσθαι; εἴτα οὐ δῆλον ὅτι διὰ τὸ μὴ εἰδέναι περὶ αὐτῶν, διὰ ταῦτα πλανᾶ;

ΑΛ. *Ἐμοιγε.

b

ΣΩ. *Ἄρ' οὖν οὗτοι καὶ ἔχει· ἐπειδάν τίς τι μὴ εἰδῇ, ἀναγκαῖον περὶ τούτου πλανᾶσθαι τὴν ψυχήν;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Τί οὖν; οἰσθα δύτινα τρόπου ἀναβήσῃ εἰς τὸν οὐρανόν; 5

ΑΛ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. *Η καὶ πλανᾶται σου ἡ δόξα περὶ ταῦτα;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τὸ δ' αἴτιον οἰσθα ἡ ἔγω φράσω;

ΑΛ. Φράσον.

io

ΣΩ. *Οτι, ὁ φίλε, οὐκ οἴει αὐτὸ θέπιστασθαι οὐκ ἐπιστάμενος.

ΑΛ. Πῶς αὖ τοῦτο λέγεις;

c

ΣΩ. *Ορα καὶ σὺ κοινῇ. ἂ μὴ ἐπίστασαι, γιγνώσκεις δὲ ὅτι οὐκ ἐπίστασαι, πλανᾶ περὶ τὰ τοιαῦτα; ὥσπερ περὶ δύον σκευασίας οἰσθα δήπου ὅτι οὐκ οἰσθα;

ΑΛ. Πάνυ γε.

5

ΣΩ. Πότερον οὖν αὐτὸς περὶ ταῦτα δοξάζεις ὅπως χρὴ σκευάζειν καὶ πλανᾶ, ἡ τῷ ἐπισταμένῳ ἐπιτρέπεις;

ΑΛ. Οὕτως.

ΣΩ. Τί δ' εἰ ἐν νητὶ πλέοις, ἄρα δοξάζοις ἀν πότερον χρὴ τὸν οἴλακα εἶσω ἄγειν ἡ ἔξω, καὶ ἄτε οὐκ εἰδὼς πλανῶ ἀν, ἡ τῷ κυβερνήτῃ ἐπιτρέψας ἀν ἡσυχίαν ἄγοις;

b 2 καὶ ⟨ἀεὶ⟩ ἔχει Schleiermacher b 3 τούτου] τοῦτο Ast
b 9 ἔγω T: om. B c 2 δὲ δτι T: διδτι B :

ΑΛ. Τῷ κυβερνήτῃ.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα περὶ ἀ μὴ οἶσθα πλανῆ, ἀνπερ εἰδῆς ὅτι
5 οὐκ οἶσθα;

ΑΛ. Οὐκ ἔοικα.

ΣΩ. Ἐννοεῖς οὖν ὅτι καὶ τὰ ἀμαρτήματα ἐν τῇ πράξει
διὰ ταύτην τὴν ἄγνοιάν ἔστι, τὴν τοῦ μὴ εἰδότα οἴεσθαι
εἰδέναι;

10 ΑΛ. Πῶς αὖ λέγεις τοῦτο;

ΣΩ. Τότε που ἐπιχειροῦμεν πράττειν, ὅταν οἰώμεθα
εἰδέναι ὅτι πράττομεν;

ΑΛ. Ναί.

ε ΣΩ. Ὄταν δέ γέ πού τινες μὴ οἴωνται εἰδέναι, ἄλλοις
παραδιδόασι;

ΑΛ. Πῶς δ' οὖ;

ΣΩ. Οὐκοῦν οἱ τοιοῦτοι τῶν μὴ εἰδότων ἀναμάρτητοι
5 ζῶσι διὰ τὸ ἄλλοις περὶ αὐτῶν ἐπιτρέπειν;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τίνες οὖν οἱ ἀμαρτάνοντες; οὐ γάρ που οἵ γε εἰδότες.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἐπειδὴ δ' οὗθ' οἱ εἰδότες οὗθ' οἱ τῶν μὴ εἰδότων
11 εἰδότες ὅτι οὐκ ἵσασιν, ἡ ἄλλοι λείπονται ἡ οἱ μὴ εἰδότες,
οἰόμενοι δ' εἰδέναι;

ΑΛ. Οὕκ, ἀλλ' οὖτοι.

ΣΩ. Αὕτη ἄρα ἡ ἄγνοια τῶν κακῶν αἰτία καὶ ἡ ἐπονελ-
5 διστος ἀμαθία;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅταν ἡ περὶ τὰ μέγιστα, τότε κακουργοτάτη
καὶ αἰσχίστη;

ΑΛ. Πολύ γε.

10 ΣΩ. Τί οὖν; ἔχεις μείζω εἰπεῖν δικαίων τε καὶ καλῶν
καὶ ἀγαθῶν καὶ συμφερόντων;

ε 1 δέ γε Τ : λέγε B   a 4, 5 καὶ . . . ἀμαθία secl. Hermann
a 4 καὶ secl. Schleiermacher   ἡ secl. Buttmann

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν περὶ ταῦτα σὺ φῆς πλανᾶσθαι;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Εἰ δὲ πλανᾶ, ἄρ' οὐ δῆλον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὅτι 15
οὐ μόνον ἀγνοεῖς τὰ μέγιστα, ἀλλὰ καὶ οὐκ εἰδὼς οἴει αὐτὰ τὰ
εἰδέναι;

ΑΛ. Κινδυνεύω.

ΣΩ. Βαθαῖ ἄρα, ω̄ 'Αλκιβιάδη, οἶον πάθος πέπονθας·
δὴ γὰρ ὁνομάζειν μὲν δκνῶ, ὅμως δέ, ἐπειδὴ μόνω ἐσμέν, 5
ρήτεον. ἀμαθίᾳ γὰρ συνοικεῖς, ω̄ βέλτιστε, τῇ ἐσχάτῃ, ω̄ς
δὸς λόγος σου κατηγορεῖ καὶ σὺ σαυτοῦ· διὸ καὶ ἄττεις ἄρα
πρὸς τὰ πολιτικὰ πρὸν παιδευθῆναι. πέπονθας δὲ τοῦτο
οὐ σὺ μόνος, ἀλλὰ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν πραττόντων τὰ τῆσδε
τῆς πόλεως, πλὴν δλίγων γε καὶ ἵσως τοῦ σοῦ ἐπιτρόπου 10
Περικλέους.

ΑΛ. Λέγεται γέ τοι, ω̄ Σώκρατες, οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου
σοφὸς γεγονέναι, ἀλλὰ πολλοῖς καὶ σοφοῖς συγγεγονέναι,
καὶ Πυθοκλείδῃ καὶ 'Αναξαγόρᾳ· καὶ νῦν ἔτι τηλικοῦτος 5
ἄν Δάμωνι σύνεστι τούτου τούτου ἔνεκα.

ΣΩ. Τί οὖν; ἥδη τιν' εἶδες σοφὸν διτοῦν ἀδυνατοῦντα
ποιῆσαι ἄλλον σοφὸν ἄπερ αὐτός; ωσπερ δὲ σε ἐδίδαξεν
γράμματα, αὐτός τ' ἦν σοφὸς καὶ σὲ ἐποίησε τῶν τε ἄλλων
δυτιν' ἐβούλετο· ή γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σὺ δὸς παρ' ἐκείνουν μαθὼν ἄλλον οἶος δέ
τε ἔσῃ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ δὸς κιθαριστὴς δὲ καὶ δὸς παιδοτρίβης ὁσαύτως;

b 1 οἴει TW: om. B   aντὰ B: ταῦτα T   b 4 οἶον T Olympio-
dorus: ποῖον B   b 5 μόνω] αὐτοὶ Cobet   b 6 ἐσχάτη B
Olympiodorus: αἰσχίστη T   b 7 κατηγορεῖ BT: καταμαρτυρεῖ
Olympiodorus   b 8 πρὸς BT: ἐπὶ Olympiodorus   c 1 γε B
Olympiodorus: τε T   c 3 τοι B Olympiodorus: om. T   c 6 αὐτοῦ
τούτου T: αὐτούτου B   c 7 ἥδη T: δή B   c 8 ωσπερ B: δσπερ T
c 10 δυτιν' B: δυτα T   c 11 ναὶ Bt: om. T

5 ΑΛ. Πάνν γε.

ΣΩ. Καλὸν γὰρ δήπου τεκμήριον τοῦτο τῶν ἐπισταμένων
διοῦν δτὶ ἐπίστανται, ἐπειδὴν καὶ ἄλλον οἵοι τ' ὡσιν
ἀποδεῖξαι ἐπιστάμενον.

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

10 ΣΩ. Τί οὖν; ἔχεις εἰπεῖν Περικλῆς τίνα ἐποίησεν σοφόν,
ἀπὸ τῶν νέων ἀρξάμενος;

ε ΑΛ. Τί δ' εἰ τὸ Περικλέους ὑεῖ ἡλιθίω ἐγενέσθην, ὁ
Σώκρατες;

ΣΩ. Ἀλλὰ Κλεινίαν τὸν σὸν ἀδελφόν.

ΑΛ. Τί δ' ἀν αὐτὸν Κλεινίαν λέγοις, μαινόμενον ἄνθρωπον;

5 ΣΩ. Ἐπειδὴ τούννυ Κλεινίας μὲν μαίνεται, τῷ δὲ Περι-
κλέους ὑεῖ ἡλιθίω ἐγενέσθην, σοὶ τίνα αἰτίαν ἀναθῶμεν, δι'
δτὶ σε οὕτως ἔχοντα περιορᾶ;

ΑΛ. Ἐγὼ οἶμαι αἴτιος οὐ προσέχων τὸν νοῦν.

119 ΣΩ. Ἀλλὰ τῷν ἄλλων Ἀθηναίων ἡ τῶν ξένων δοῦλον
ἡ ἐλεύθερον εἰπὲ δστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν Περικλέους
συνουσίαν σοφώτερος γεγονέναι, ὥσπερ ἐγὼ ἔχω σοι εἰπεῖν
διὰ τὴν Ζήνωνος Πυθόδωρον τὸν Ἰσολόχον καὶ Καλλίαν
5 τὸν Καλλιάδον, ὃν ἐκάτερος Ζήνωνι ἑκατὸν μνᾶς τελέσας
σοφός τε καὶ ἐλλόγιμος γέγονεν.

ΑΛ. Ἀλλὰ μὰ Δλ' οὐκ ἔχω.

ΣΩ. Εἰεν· τί οὖν διανοῇ περὶ σαντοῦ; πότερον ἔαν ως
νῦν ἔχεις, ἡ ἐπιμέλειάν τινα ποιεῖσθαι;

β ΑΛ. Κοινὴ βουλὴ, ὁ Σώκρατες. καίτοι ἐνυοῶ σου
εἰπόντος καὶ συγχωρῶ δοκοῦσι γάρ μοι οἱ τὰ τῆς πόλεως
πράττοντες ἐκτὸς δλίγων ἀπαίδευτοι εἶναι.

ΣΩ. Εἶτα τί δὴ τοῦτο;

5 ΑΛ. Εἰ μέν που ἡσαν πεπαιδευμένοι, ἔδει ἀν τὸν ἐπι-
χειροῦντα αὐτοῖς ἀνταγωνίζεσθαι μαθόντα καὶ ἀσκήσαντα

δ 6 τεκμήριον τοῦτο Β: τοῦτο τεκμήριον Τ Olympiodorus ο 4 ἀν
secl. Schleiermacher et mox λέγεις ε 6 ἡλιθίω ΒΤ: λίθοι Olympio-
dorus α 8 ἔαν Β: ἔαν Olympiodorus: ἔαν Τ β 1 κοινὴ
βουλὴ Stephanus: κοινὴ βουλὴ ΒΤ β 5 ἔαν τὸν Τ: αὐτὸν τὸν Β

ἰέναι ὡς ἐπ' ἀθλητάς· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ οὗτοι ἴδιωτικῶς
ἔχοντες ἐληλύθασιν ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, τί δεῖ ἀσκεῖν καὶ
μανθάνοντα πράγματα ἔχειν; ἐγὼ γὰρ εὐ οἴδ' ὅτι τούτων
τῇ γε φύσει πάνυ πολὺ περιέσομαι.

c

ΣΩ. Βαβαῖ, οἶον, ὁ ἄριστε, τοῦτ' εἱρηκας· ὡς ἀνάξιον
τῆς ἰδέας καὶ τῶν ἄλλων τῶν σοι ὑπαρχόντων.

ΑΛ. Τί μάλιστα καὶ πρὸς τί τοῦτο λέγεις, ὁ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἀγανακτῶ ὑπέρ τε σου καὶ τοῦ ἐμαυτοῦ ἔρωτος. 5

ΑΛ. Τί δή;

ΣΩ. Εἰ ἡξίωσας τὸν ἀγῶνα σοι εἶναι πρὸς τὸν ἐνθάδε
ἀνθρώπους.

ΑΛ. Ἀλλὰ πρὸς τίνας μήν;

ΣΩ. Ἀξιον τοῦτό γε καὶ ἐρέσθαι ἄνδρα οἰόμενον μεγα- d
λόφρονα εἶναι.

ΑΛ. Πῶς λέγεις; οὐ πρὸς τούτους μοι ὁ ἀγών;

ΣΩ. Ἀλλὰ καν εἰ τριήρη διενοοῦ κυβερνᾶν μέλλουσαν
ναυμαχεῖν, ἥρκει ἄν σοι τῶν συνναυτῶν βελτίστῳ εἶναι τὰ 5
κυβερνητικά, ἷ ταῦτα μὲν φού δὲν ὑπάρχειν, ἀπέβλεπες
δ' ἄν εἰς τὸν ὡς ἀληθῶς ἀνταγωνιστάς, ἀλλ' οὐχ ὡς νῦν εἰς
τὸν συναγωνιστάς; ὃν δήπου περιγενέσθαι σε δεῖ τοσοῦτον
ῶστε μὴ ἀξιοῦν ἀνταγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καταφρονηθέντας συν- e
αγωνίζεσθαί σοι πρὸς τὸν πόλεμίους, εἰ δὴ τῷ ὅντι γε καλόν τι
ἔργον ἀποδείξασθαι διανοῆ καὶ ἄξιον σαντοῦτε καὶ τῆς πόλεως.

ΑΛ. Ἀλλὰ μὲν δὴ διανοοῦμαι γε.

ΣΩ. Πάνυ σοι ἄρα ἄξιον ἀγαπᾶν εἰ τῶν στρατιωτῶν 5
βελτίων εἶ, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν τῶν ἀντιπάλων ἡγεμόνας
ἀποβλέπειν εἴ ποτε ἐκείνων βελτίων γέγονας, σκοποῦντα
καὶ ἀσκοῦντα πρὸς ἐκείνους.

c5 τε ΒΤ: om. Olympiodorus σοῦ Olympiodorus: τοῦ σοῦ
ΒΤ ἐμαυτοῦ Β Olympiodorus: ἐμοῦ Τ d4 ἀλλὰ Τ: ἄρα Β
d7 δ' δν Β: δὲ Τ θι ἀξιοῦν ἀνταγωνίζεσθαι Β: συνανταγωνίζεσθαι
Τ: συναγωνίζεσθαι W (αντ s. v. w) θ5 σοι άρα Β: ἄρα σοι Τ
Olympiodorus θ7 εἰ ποτε scripsi: δπότε ΒΤ: δπη τε Heindorf
(qua ratione Ficinus): τι ποτε Ast γέγονας ΒΤ: γένοιο Heindorf
Stallbaum cum Ven. 184

120 ΑΛ. Λέγεις δὲ τίνας τούτους, ὡς Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐκ οἶσθα ἡμῶν τὴν πόλιν Λακεδαιμονίους τε καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ πολεμοῦσαν ἐκάστοτε;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν εἴπερ ἐν νῷ ἔχεις ἡγεμῶν εἶναι τῆσδε τῆς πόλεως, πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους βασιλέας καὶ τοὺς Περσῶν τὸν ἀγῶνα ἡγούμενός σοι εἶναι ὁρθῶς ἀν ἥγοιο;

ΑΛ. Κινδυνεύεις ἀληθῆ λέγειν.

ΣΩ. Οὔκ, ὡγαθέ, ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν σε δεῖ τὸν ὁρτυγο-
b κόπον ἀποβλέπειν καὶ ἄλλους τοιούτους—οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττειν ἐπιχειροῦσιν, ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη, φαῖεν ἀν αἱ γυναικες, τρίχα ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ ὑπ' ἀμουσίας καὶ οὕπω ἀποβεβληκότες, ἔτι δὲ βαρβαρίζοντες ἐληλύθασι
5 κολακεύσοντες τὴν πόλιν ἀλλ' οὐκ ἄρξοντες—πρὸς τούτους σε δεῖ, οὗσπερ λέγω, βλέποντα σαυτοῦ δὴ ἀμελεῖν, καὶ μήτε μανθάνειν δσα μαθήσεως ἔχεται, μέλλοντα τοσοῦ-
c τον ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι, μήτε ἀσκεῦν δσα δεῖται ἀσκήσεως,
καὶ πᾶσαν παρασκευὴν παρεσκευασμένον οὕτως λέναι ἐπὶ
τὰ τῆς πόλεως.

ΑΛ. Ἀλλ', ὡς Σώκρατες, δοκεῖς μέν μοι ἀληθῆ λέγειν, οἵμαι μέντοι τούς τε Λακεδαιμονίους στρατηγοὺς καὶ τὸν
5 Περσῶν βασιλέα οὐδὲν διαφέρειν τῶν ἄλλων.

ΣΩ. Ἀλλ', ὡς ἄριστε, τὴν οἰησιν ταύτην σκόπει οἴαν
ἔχεις.

ΑΛ. Τοῦ πέρι;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν ποτέρως ἀν οἵει σαυτοῦ μᾶλλον ἐπι-
d μεληθῆναι, φοβούμενός τε καὶ οἰόμενος δεινοὺς αὐτοὺς
εἴναι, ἢ μή;

α6 πόλεως B: πόλεως ὡς T καὶ τοὺς] καὶ τὸν Cobet
a9 ὁρτυγοκόπουν Olympiodorus Athenaeus scholiastes: ὁρτυγοτρόφου
B T b2 ἔτι T Olympiodorus: ἐπὶ B b3 ἐν B Olympio-
dorus: ἐπὶ T b5 κολακεύσοντες T: κολακεύοντες B b6 δὴ
Madvig: δὲ B T: om. al. c1 παρεσκευασμένον B: παρα-
σκευασμένον T Olympiodorus: παρασκευασμένον W c4 τὸν T:
τῶν B c9 ποτέρως B Olympiodorus: πότερος T

ΑΛ. Δῆλον ὅτι εἰ δεινὸς οἰούμην.

ΣΩ. Μῶν οὖν οἵει τι βλαβήσεσθαι ἐπιμεληθεὶς σαυτοῦ;

ΑΛ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ μεγάλα δύνησεσθαι.

5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν μὲν τούτῳ τοσοῦτον κακὸν ἔχει ἡ οἰησις
αὕτη.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τὸ δεύτερον τοίνυν, ὅτι καὶ ψευδής ἐστιν, ἐκ τῶν
εἰκότων σκέψαι.

10

ΑΛ. Πῶς δῆ;

ΣΩ. Πότερον εἰκὸς ἀμείνους γίγνεσθαι φύσεις ἐν γεν-
ναίοις γένεσιν ἢ μῆ;

e

ΑΛ. Δῆλον ὅτι ἐν τοῖς γενναίοις.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς εὑ φύντας, ἐὰν καὶ εὑ τραφῶσιν, οὗτω
τελέους γίγνεσθαι πρὸς ἀρετήν;

ΑΛ. Ἀνάγκη.

5

ΣΩ. Σκεψώμεθα δή, τοῖς ἐκείνων τὰ ἡμέτερα ἀντιτι-
θέντες, πρῶτον μὲν εἰ δοκοῦσι φαυλοτέρων γενῶν εἶναι οἱ
Λακεδαιμονίων καὶ Περσῶν βασιλῆς. ἢ οὐκ ἵσμεν ὡς οἱ μὲν
Ἡρακλέους, οἱ δὲ Ἀχαιμένους ἔκγονοι, τὸ δὲ Ἡρακλέους τε
γένος καὶ τὸ Ἀχαιμένους εἰς Περσέα τὸν Διὸς ἀναφέρεται; 10

ΑΛ. Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον, ὦ Σώκρατες, εἰς Εὐρυσάκη, 121
τὸ δὲ Εὐρυσάκους εἰς Δία.

ΣΩ. Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον, ὦ γενναῖε Ἀλκιβιάδη, εἰς
Δαῖδαλον, δὲ Δαῖδαλος εἰς Ἡφαιστον τὸν Διός. ἀλλὰ
τὰ μὲν τούτων ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενα βασιλῆς εἰσιν ἐκ βα-
σιλέων μέχρι Διός, οἱ μὲν Ἀργους τε καὶ Λακεδαιμονος,
οἱ δὲ τῆς Περσῶδος τὸ ἀεί, πολλάκις δὲ καὶ τῆς Ἀσίας,
ῶσπερ καὶ νῦν. ἡμεῖς δὲ αὐτοί τε ἰδιώται καὶ οἱ πατέρες.
εὶ δὲ καὶ τοὺς προγόνους σε δέοι καὶ τὴν πατρίδα Εὐρυσά- b
κους ἐπιδεῖξαι Σαλαμῖνα ἢ τὴν Αἴακοῦ τοῦ ἔτι προτέρου

δ 3 εἰ B : καὶ εἰ T   δ 12 γίγνεσθαι B T : γενέσθαι Olympiodorus
ε 3 τραφῶσιν T : γράφωσιν B   θ 4 ἀρετὴν (ἀνάγκη) Cobet   θ 9 οἱ
δὲ . . . ειο γένος καὶ T b (in marg.): om. pr. B   b 1 σε T:
om. B

Αἴγιαν Ἀρτοξέρξη τῷ Ξέρξου, πόσον ἀν οἵει γέλωτα
 δόφλεῖν; ἀλλ’ ὅρα μὴ τοῦ τε γένους δύκω ἐλαττώμεθα τῶν
 5 ἀνδρῶν καὶ τῇ ἄλλῃ τροφῇ. ἡ οὐκ ἥσθησαι τοῖς τε Λακε-
 δαιμονίων βασιλεῦσιν ὡς μεγάλα τὰ ὑπάρχοντα, ὃν αἱ
 γυναῖκες δημοσίᾳ φυλάττονται ὑπὸ τῶν ἐφόρων, ὅπως εἰς
 δύναμιν μὴ λάθη ἔξι ἄλλου γενόμενος ὁ βασιλεὺς ἡ ἔξι
 c Ἡρακλειδῶν; ὁ δὲ Περσῶν τοσοῦτον ὑπερβάλλει, ὥστ’
 οὐδεὶς ὑποψύιαν ἔχει ὡς ἔξι ἄλλου ἀν βασιλεὺς γένουιτο ἡ ἔξι
 αὐτοῦ· διὸ οὐ φρουρεῖται ἡ βασιλέως γυνὴ ἄλλ’ ἡ ὑπὸ⁵
 φόβου. ἐπειδὰν δὲ γένηται ὁ πᾶς ὁ πρεσβύτατος, οὗπερ
 ἡ ἀρχή, πρῶτον μὲν ἐορτάζουσι πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλέως,
 ὃν ἀν ἄρχῃ, εἶτα εἰς τὸν ἄλλον χρόνον ταῦτη τῇ ἡμέρᾳ
 βασιλέως γενέθλια πᾶσα θύει καὶ ἐορτάζει ἡ Ἄστα· ἡμῶν
 d δὲ γενομένων, τὸ τοῦ κωμῳδοποιοῦ, οὐδ’ οἱ γείτονες σφόδρα
 τι αἰσθάνονται, ὡς Ἀλκιβιάδη. μετὰ τοῦτο τρέφεται ὁ
 πᾶς, οὐχ ὑπὸ γυναικὸς τροφοῦ δλίγου ἀξίας, ἄλλ’ ὑπ’
 εὐνούχων οἱ ἀν δοκῶσι τῶν περὶ βασιλέα ἄριστοι εἶναι
 5 οἰς τά τε ἄλλα προστέτακται ἐπιμέλεσθαι τοῦ γενομένου,
 καὶ ὅπως ὅτι κάλλιστος ἔσται μηχανᾶσθαι, ἀναπλάττοντας
 τὰ μέλη τοῦ παιδὸς καὶ κατορθοῦντάς· καὶ ταῦτα δρῶντες
 e ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσι. ἐπειδὰν δὲ ἐπτέτεις γένωνται οἱ
 παιδεῖς, ἐπὶ τοὺς ἵππους καὶ ἐπὶ τοὺς τούτων διδασκάλους
 φοιτῶσιν, καὶ ἐπὶ τὰς θήρας ἄρχονται λέναι. δὶς ἐπτὰ δὲ
 γενόμενον ἐτῶν τὸν παιδὸν παραλαμβάνουσιν οὓς ἐκεῖνοι
 5 βασιλείους παιδαγωγοὺς δύνομάζουσιν· εἰσὶ δὲ ἔξειλεγμένοι
 Περσῶν οἱ ἄριστοι δόξαντες ἐν ἡλικίᾳ τέτταρες, ὅ τε σο-
 φώτατος καὶ ὁ δικαιότατος καὶ ὁ σωφρονέστατος καὶ ὁ
 i 122 ἀνδρειότατος. ὃν δὲ μὲν μαγείαν τε διδάσκει τὴν Ζωρ-

b 3 Ἀρτοξέρξη re vera B T   ἀν B T : δὴ Stobaeus   b 4 τοῦ
 B T : τῷ τοῦ Stobaeus   c 2 ἀν βασιλεὺς B Stobaeus : βασιλεὺς ἀν
 T   c 3 ἀλλ’ ἦ] ἀλλὴ B : ἦ T (suprascr. ἀλλ’)   c 7 γενέθλια
 T Olympiodorus : γενέσια B   πᾶσα T : ἄπασα B   καὶ ἐορτάζει
 secl. Cobet   d 2 τι T : om. B   d 5 τά τε ἄλλα T : ταλλα B
 d 6 δτι T : om. B   ει ἐπτέτεις (sic) B : ἐπέτεις (sic) T
 e 4 γενόμενον Buttmann : γενομένων B T

άστρου τοῦ Ὁρομάζου—ἔστι δὲ τοῦτο θεῶν θεραπεία—
διδάσκει δὲ καὶ τὰ βασιλικά, ὁ δὲ δικαιότατος ἀληθεύειν
διὰ παντὸς τοῦ βίου, ὁ δὲ σωφρονέστατος μηδ' ὑπὸ μιᾶς
ἀρχεσθαι τῶν ἡδουνῶν, ἵνα ἐλεύθερος εἴναι ἐθίζηται καὶ
5 ὄντως βασιλεύς, ἄρχων πρώτον τῶν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ μὴ
δουλεύων, ὁ δὲ ἀνδρειότατος ἄφοβον καὶ ἀδεῖ παρασκευά-
ζων, ὡς ὅταν δείσῃ δοῦλον δῆτα· σοὶ δ', ὁ Ἀλκιβιάδη,
Περικλῆς ἐπέστησε παιδαγωγὸν τῶν οἰκετῶν τὸν ἀχρειό- b
τατον ὑπὸ γῆρας, Ζώπυρον τὸν Θρᾷκα. διῆλθον δὲ καὶ
τὴν ἄλλην ἀν σοι τῶν ἀνταγωνιστῶν τροφήν τε καὶ παι-
δείαν, εἰ μὴ πολὺ ἔργον ἦν καὶ ἄμα ταῦθ' ἵκανὰ δηλῶσαι
καὶ τάλλα ὅσα τούτοις ἀκόλουθα· τῆς δὲ σῆς γενέσεως, 5
ὁ Ἀλκιβιάδη, καὶ τροφῆς καὶ παιδείας, ἡ ἄλλου ὅτουσον
Ἀθηναίων, ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδενὶ μέλει, εἰ μὴ εἴ τις
ἐραστής σου τυγχάνει ὅν. εἰ δ' αὖ ἐθέλεις εἰς πλούτους
ἀποβλέψαι καὶ τρυφὰς καὶ ἐσθῆτας ἴματίων θ' ἔλξεις καὶ c
μύρων ἀλοιφὰς καὶ θεραπόντων πλήθους ἀκολουθίας τήν
τε ἄλλην ἀβρότητα τὴν Περσῶν, αἰσχυνθείης ἀν ἐπὶ σεαυτῷ,
αἰσθόμενος ὅσον αὐτῶν ἐλλείπεις. εἰ δ' αὖ ἐθελήσεις εἰς
σωφροσύνην τε καὶ κοσμιότητα ἀποβλέψαι καὶ εὐχέρειαν 5
καὶ εὐκολίαν καὶ μεγαλοφροσύνην καὶ εύταξίαν καὶ ἀνδρείαν
καὶ καρτερίαν καὶ φιλοποιίαν καὶ φιλονικίαν καὶ φιλοτιμίας
τὰς Λακεδαιμονίων, παιδὸν ἀν ἡγήσαιο σαυτὸν πᾶσι τοῖς
τοιούτοις. εἰ δ' αὖ τι καὶ πλούτῳ προσέχεις καὶ κατὰ d
τοῦτο οἵει τι εἴναι, μηδὲ τοῦθ' ἥμιν ἄρρητον ἔστω, ἐάν πως
αἴσθῃ οὖ εἰ. τοῦτο μὲν γὰρ εἰ ἐθέλεις (*εἰς*) τοὺς Λακε-
δαιμονίων πλούτους ἰδεῖν, γνώση ὅτι πολὺ τάνθάδε τῶν
ἐκεῖ ἐλλείπει· γῆν μὲν γὰρ ὅσην ἔχουσιν τῆς θ' ἔαυτῶν 5
καὶ Μεσσήνης, οὐδὲ ἀν εἰς ἀμφισβητήσει τῶν τῆς πλήθει

a 7 παρασκευάζων] παρασκευάζει Schleiermacher   b 7 μέλει B:
μέλλει T   b 8 ἐθέλεις T Olympiodorus: ἐθέλοις B   c 4 al-
σθόμενος TW: αἰσθανόμενος B   ἐθελήσεις BT: ἐθελήσεις Olympio-
dorus: ἐθέλεις Heindorf   d 3 εἰς add. Schneider   d 5 γῆν
T Olympiodorus: τὴν B: γῆς ci. Stallbaum

οὐδ' ἀρετῆ, οὐδ' αὖ ἀνδραπόδων κτήσει τῶν τε ἄλλων καὶ τῶν εἰλωτικῶν, οὐδὲ μὴν ἵππων γε, οὐδ' ὅσα ἄλλα βοσκή-
ε ματα κατὰ Μεσσήνην νέμεται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πάντα ἐώ
χαίρειν, χρυσίον δὲ καὶ ἀργύριον οὐκ ἔστιν ἐν πᾶσιν Ἐλ-
λησιν ὅσον ἐν Λακεδαιμονι ἴδιᾳ πολλὰς γὰρ ἥδη γενεὰς
εἰσέρχεται μὲν αὐτόσε ἐξ ἀπάντων τῶν Ἐλλήνων, πολ-
5 λάκις δὲ καὶ ἐκ τῶν βαρβάρων, ἐξέρχεται δὲ οὐδαμόσε,
123 ἀλλ' ἀτεχνῶς κατὰ τὸν Αἰσάπου μῆθον δν ἡ ἀλώπηξ πρὸς
τὸν λέοντα εἶπεν, καὶ τοῦ εἰς Λακεδαιμονα νομίσματος εἰσ-
ιόντος μὲν τὰ ἵχνη τὰ ἐκεῖσε τετραμμένα δῆλα, ἐξιόντος
δὲ οὐδαμῇ ἄν τις ἴδοι. ὥστε εὖ χρὴ εἰδέναι ὅτι καὶ χρυσῷ
5 καὶ ἀργύρῳ οἱ ἐκεῖ πλουσιώτατοί εἰσιν τῶν Ἐλλήνων, καὶ
αὐτῶν ἐκείνων ὁ βασιλεύς· ἐκ τε γὰρ τῶν τοιούτων μέγισται
λήψεις καὶ πλεῖσταί εἰσι τοῖς βασιλεῦσιν, ἔτι δὲ καὶ ὁ
βασιλικὸς φόρος οὐκ ὀλίγος γίγνεται, δν τελοῦσιν οἱ Λακε-
6 δαιμόνιοι τοῖς βασιλεῦσιν. καὶ τὰ μὲν Λακεδαιμονίων ὡς
πρὸς Ἐλληνικοὺς μὲν πλούτους μεγάλα, ὡς δὲ πρὸς τοὺς
Περσικοὺς καὶ τοῦ ἐκείνων βασιλέως οὐδέν. ἐπεί ποτ'
ἐγὼ ἥκουσα ἀνδρὸς ἀξιοπίστου τῶν ἀναβεβηκότων παρὰ
5 βασιλέα, δις ἔφη παρελθεῖν χώραν πάνυ πολλὴν καὶ ἀγαθήν,
ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδόν, ἦν καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην
τῆς βασιλέως γυναικός· εἶναι δὲ καὶ ἄλλην ἦν αὖ καλεῖσθαι
c καλύπτραν, καὶ ἄλλους πολλοὺς τόπους καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς
εἰς τὸν κόσμον ἐξηρημένους τὸν τῆς γυναικός, καὶ δύναματα
ἔχειν ἑκάστους τῶν τόπων ἀπὸ ἑκάστου τῶν κόσμων. ὥστ'
οἶμαι ἐγώ, εἴ τις εἶποι τῇ βασιλέως μητρί, Ξέρξου δὲ
5 γυναικί, Ἀμήστριδι, ὅτι ἐν νῷ ἔχει σοῦ τῷ ὑεὶ ἀντιτά-
τεσθαι ὁ Δεινομάχης υός, ἥ ἔστι κόσμος Ἰσως ἄξιος μνῶν
πεντήκοντα εἰ πάνυ πολλοῦ, τῷ δ' ὑεὶ αὐτῆς γῆς πλέθρα

ε 3 πολλὰς . . . γενεὰς T: πολλαῖς . . . γενεαῖς B θ 4 αὐτόσε B:
αὐτὸς T: αὐτοῖς Olympiodorus αι δν . . . αι εἶπεν secl. Schanz
α 3 τὰ ἐκεῖσε τετραμμένα secl. Hirschig τετραμμένα T: γεγραμμένα
B α 6 αὐτῶν] αι Schanz τε γὰρ τῶν T: τε γὰρ ὧν pr. B:
τεττάρων D c 5 ἔχει σου T: ἔχεις οὐ B

Ἐρχίασιν οὐδὲ τριακόσια, θαυμάσαι ἀν δτῷ ποτὲ πιστεύων
ἐν νῷ ἔχει οὐτος δ Ἀλκιβιάδης τῷ Ἀρτοξέρξῃ διαγωνί- d
ζεσθαι, καὶ οἶμαι ἀν αὐτὴν εἰπεῖν δτὶ οὐκ ἔσθ' δτῷ ἄλλῳ
πιστεύων οὐτος ἀνήρ ἐπιχειρεῖ πλὴν ἐπιμελεῖα τε καὶ
σοφίᾳ· ταῦτα γὰρ μόνα ἄξια λόγου ἐν Ἑλλησιν. ἐπεὶ εἴ
γε πύθοιτο δτὶ Ἀλκιβιάδης οὐτος νῦν ἐπιχειρεῖ πρῶτον 5
μὲν ἔτη οὐδέπω γεγονὼς σφόδρα εἴκοσιν, ἐπειτα παντά-
πασιν ἀπαίδευτος, πρὸς δὲ τούτοις, τοῦ ἔραστον αὐτῷ
λέγοντος δτὶ χρὴ πρῶτον μαθόντα καὶ ἐπιμεληθέντα αὐτοῦ
καὶ ἀσκήσαντα οὕτως ιέναι διαγωνιούμενον βασιλεῖν, οὐκ ε
ἔθέλει, ἄλλα φησιν ἔξαρκεῦν καὶ ὡς ἔχει, οἶμαι ἀν αὐτὴν
θαυμάσαι τε καὶ ἐρέσθαι· “Τί οὖν ποτ' ἔστιν δτῷ πιστεύει
τὸ μειράκιον;” εἰ οὖν λέγοιμεν δτὶ κάλλει τε καὶ μεγέθει
καὶ γένει καὶ πλούτῳ καὶ φύσει τῆς ψυχῆς, ἡγήσαιτ’ ἀν 5
ἡμᾶς, ὁ Ἀλκιβιάδη, μαίνεσθαι πρὸς τὰ παρὰ σφίσιν ἀπο-
βλέψασα πάντα τὰ τοιαῦτα. οἶμαι δὲ καν Λαμπιδώ, τὴν
Λεωτυχίδου μὲν θυγατέρα, Ἀρχιδάμου δὲ γυναῖκα, Ἄγιδος 124
δὲ μητέρα, οὐ πάντες βασιλῆς γεγόνασιν, θαυμάσαι ἀν καὶ
ταύτην εἰς τὰ παρὰ σφίσιν ὑπάρχοντα ἀποβλέψασαν, εἰ σὺ
ἐν νῷ ἔχεις τῷ οὐεὶ αὐτῆς διαγωνίζεσθαι οὕτω κακῶς ἡγμένος.
καίτοι οὐκ αἰσχρὸν δοκεῖ εἶναι, εἰ αἱ τῶν πολεμίων γυναῖκες 5
βέλτιον περὶ ήμῶν διανοοῦνται, οἵους χρὴ δοῦτας σφίσιν
ἐπιχειρεῖν, ἡ ήμεῖς περὶ ήμῶν αὐτῶν; ἀλλ’, ὁ μακάριε,
πειθόμενος ἐμοὶ τε καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς γράμματι, γνῶθι
σαντόν, δτὶ οὗτοι ήμῶν εἰσιν ἀντίπαλοι, ἀλλ’ οὐχ οὐδὲ σὺ b
οἵει· ὅν ἄλλῳ μὲν οὐδ’ ἀν ἐνὶ περιγενούμεθα, εἰ μή περ
ἐπιμελεῖα γε ἀν καὶ τέχνη. ὅν σὺ εὶ ἀπολειφθήσῃ,
καὶ τοῦ δινομαστὸς γενέσθαι ἀπολειφθήσῃ ἐν Ἑλλησί

d 1 οὗτος B: οὕτως T   d 3 * ἀνήρ B: δ ἀνήρ T   d 5 ἀλκιβιάδης
T: δ ἀλκιβιάδης B   ε 2 αὐτὴν B: om. T   ε 3 πιστεύει γεcc.:
πιστεύεις B T   α 1 λεωτυχίδου T: δ' εἴτηχίδου pr. B: λεωτυχίδου b
a 5 εἶναι εὶ αἱ T Olympiodorus: εἶναι B   α 6 περὶ ήμῶν διανοοῦνται
B: διανοοῦνται περὶ ήμῶν T   b 1 ήμῶν T Olympiodorus: om. B
b 2 εὶ δεκτή περ B: εὶ μὴ T   b 3 γε ἀν scripsi: τε ἀν B T: τε Schanz
b 4 δινομαστὸς T Olympiodorus: δινόματος B

5 τε καὶ βαρβάροις, οὐ μοι δοκεῖς ἐρᾶν ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἄλλου.

ΑΛ. Τίνα οὖν χρὴ τὴν ἐπιμέλειαν, ὁ Σώκρατες, ποιεῖσθαι; ἔχεις ἔξηγήσασθαι; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἔοικας ἀληθῆ εἰρηκότι.

10 ΣΩ. Ναί· ἀλλὰ γὰρ κοινὴ βουλὴ φτιων τρόπῳ ἀν δτι
c βέλτιστοι γενούμεθα. ἐγὼ γάρ τοι οὐ περὶ μὲν σοῦ λέγω ὡς
χρὴ παιδευθῆναι, περὶ ἐμοῦ δὲ οὗ· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅτῳ σου
διαφέρω πλήν γ' ἐνί.

ΑΛ. Τίνι;

5 ΣΩ. 'Ο ἐπίτροπος ὁ ἐμὸς βελτίων ἐστὶ καὶ σοφώτερος
ἡ Περικλῆς δ σός.

ΑΛ. Τίς οὗτος, ὁ Σώκρατες;

ΣΩ. Θεός, ὁ Ἀλκιβιάδη, ὅσπερ σοί με οὐκ εἴα πρὸ^{τησδε} τῆς ήμέρας διαλεχθῆναι· φ καὶ πιστεύων λέγω ὅτι ἡ
10 ἐπιφάνεια δι' οὐδενὸς ἄλλου σοι ἔσται ἡ δι' ἐμοῦ.

d ΑΛ. Παίζεις, ὁ Σώκρατες.

ΣΩ. "Ισως· λέγω μέντοι ἀληθῆ, ὅτι ἐπιμελείας δεόμεθα,
μᾶλλον μὲν πάντες ἄνθρωποι, ἀτὰρ νώ γε καὶ μάλα σφόδρα.

ΑΛ. "Οτι μὲν ἔγω, οὐ ψεύδῃ.

5 ΣΩ. Οὐδὲ μὴν ὅτι γε ἔγω.

ΑΛ. Τί οὖν ἀν ποιοῦμεν;

ΣΩ. Οὐκ ἀπορρητέον οὐδὲ μαλθακιστέον, ὁ ἔταιρε.

ΑΛ. Οὕτοι δὴ πρέπει γ', ὁ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γάρ, ἀλλὰ σκεπτέον κοινῇ· καί μοι λέγε·
e φαμὲν γὰρ δὴ ὡς ἀριστοι βούλεσθαι γενέσθαι. ἡ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τίνα ἀρετήν;

ΑΛ. Δῆλον ὅτι ἥνπερ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοί.

b ιο κοινὴ βουλὴ Stephanus: κοινὴ βουλὴ B T c 6 δ σός B T:
δ σός θεῖος Proclus d 5 ἔγω B: ἔγω δέομαι T (sed δέομαι extra
versum) d 6 ἀν ποιοῦμεν B T: ποιῶμεν Cobet: δὴ ποιῶμεν Schanz
d 7 ἀπορρητέον corr. Ven. 184: ἀπορητέον T W Olympiodorus: ἀπο-
κνητέον B et in marg. W μαλθακιστέον T Olympiodorus: μαλα-
κιστέον B e i δὴ B Olympiodorus: om. T ὡς T Olympiodorus:
δ B

ΣΩ. Οἱ τί ἀγαθοί;

5

ΑΛ. Δῆλον δ̄τι οἱ πράττειν τὰ πράγματα.

ΣΩ. Ποῦα; ἄρα τὰ ἵππικά;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Παρὰ τοὺς ἵππικοὺς γὰρ ἀν ἥμεν;

ΑΛ. Ναί.

10

ΣΩ. Ἀλλὰ τὰ ναυτικὰ λέγεις;

ΑΛ. Οὕ.

ΣΩ. Παρὰ τοὺς ναυτικοὺς γὰρ ἀν ἥμεν;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἀλλὰ ποῦα; ἂ τίνες πράττουσιν;

15

ΑΛ. Ἀπερ Ἀθηναίων οἱ καλοὶ κάγαθοι.

ΣΩ. Καλοὺς δὲ κάγαθοὺς λέγεις τοὺς φρονίμους ἢ τοὺς 125
ἄφρονας;

ΑΛ. Τοὺς φρονίμους.

ΣΩ. Οὐκοῦν δὲ ἔκαστος φρόνιμος, τοῦτ' ἀγαθός;

ΑΛ. Ναί.

5

ΣΩ. Ὁ δὲ ἄφρων, πονηρός;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν δὲ σκυτοτόμος φρόνιμος εἰς ὑποδημάτων
ἔργασίαν;

ΑΛ. Πάνυ γε.

10

ΣΩ. Ἀγαθὸς ἄρα εἰς αὐτά;

ΑΛ. Ἀγαθός.

ΣΩ. Τί δέ; εἰς ἴματίων ἔργασίαν οὐκ ἄφρων δὲ σκυ-
τοτόμος;

ΑΛ. Ναί.

15

ΣΩ. Κακὸς ἄρα εἰς τοῦτο;

ΑΛ. Ναί.

b

ΣΩ. Ὁ αὐτὸς ἄρα τούτῳ γε τῷ λόγῳ κακός τε καὶ
ἀγαθός.

ΑΛ. Φαίνεται.

5

ΣΩ. Ὡν λέγεις τὸν ἀγαθὸν ἄνδρας εἶναι καὶ κακούς;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλὰ τίνας ποτὲ τὸν ἀγαθὸν λέγεις;

ΑΛ. Τὸν δυναμένους ἔγωγε ἄρχειν ἐν τῇ πόλει.

10 ΣΩ. Οὐ δήπου ἵππων γε;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλ' ἀνθρώπων;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρα καμνόντων;

15 ΑΛ. Οὐ.

ΣΩ. Ἀλλὰ πλεόντων;

ΑΛ. Οὐ φημι.

ΣΩ. Ἀλλὰ θεριζόντων;

ΑΛ. Οὐ.

c ΣΩ. Ἀλλ' οὐδὲν ποιούντων οὐ τι ποιούντων;

ΑΛ. Ποιούντων λέγω.

ΣΩ. Τί; πειρῶ καὶ ἐμοὶ δηλώσαι.

ΑΛ. Οὐκοῦν τῶν καὶ συμβαλλόντων ἔαυτοῖς καὶ χρω-
5 μένων ἀλλήλοις, ὅσπερ ἡμεῖς ζῶμεν ἐν ταῖς πόλεσιν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀνθρώπων λέγεις ἄρχειν ἀνθρώποις χρω-
μένων;

- ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρα κελευστῶν χρωμένων ἐρέταις;

10 ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Κυβερνητικὴ γὰρ αὕτη γε ἀρετή;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἀλλ' ἀνθρώπων λέγεις ἄρχειν αὐλητῶν, ἀνθρώποις
d ἡγουμένων ὥδης καὶ χρωμένων χορευταῖς;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Χοροδιδασκαλικὴ γὰρ αὕτη γ' αὖ;

ΑΛ. Πάνυ γε.

b6 ή ΒΤ: τρίς Olympiodorus λέγεις ΒΤ: καλοῖς Olympiodorus
c 4 τῶν καὶ ΒΤ: καὶ τῶν Olympiodorus c 11 κυβερνητικὴ Β:
κυβερνητικῆς Τ

ΣΩ. Ἐλλὰ τί ποτε λέγεις χρωμένων ἀνθρώπων ἀνθρώ- 5
ποις οἰόν τ' εἶναι ἄρχειν;

ΑΛ. Κοινωνούντων ἔγωγε λέγω πολιτείας καὶ συμ-
βαλλόντων πρὸς ἀλλήλους, τούτων ἄρχειν τῶν ἐν τῇ
πόλει.

ΣΩ. Τίς οὖν αὕτη ἡ τέχνη; ὥσπερ ἀν εἴ σε ἐροῦμην ιο
πάλι τὰ νυνδή, κοινωνούντων ναυτιλίας ἐπίστασθαι ἄρχειν
τίς ποιεῖ τέχνη;

ΑΛ. Κυβερνητική.

ΣΩ. Κοινωνούντων δ' ὁδῆς, ὡς νυνδὴ ἐλέγετο, τις ἐπι- e
στήμη ποιεῖ ἄρχειν;

ΑΛ. Ἡνπερ σὺ ἄρτι ἔλεγες, ἡ χοροδιδασκαλία.

ΣΩ. Τί δέ; πολιτείας κοινωνούντων τίνα καλεῖς ἐπι-
στήμην;

5

ΑΛ. Εὐβουλίαν ἔγωγε, ὡς Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; μῶν ἀβουλία δοκεῖ εἶναι ἡ τῶν κυβερνητῶν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλ' εὐβουλία;

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ, εἰς γε τὸ σώζεσθαι πλέοντας.

126

ΣΩ. Καλῶς λέγεις. τί δέ; ἦν σὺ λέγεις εὐβουλίαν,
εἰς τί ἔστιν;

ΑΛ. Εἰς τὸ ἀμεινον τὴν πόλιν διοικεῖν καὶ σώζεσθαι.

ΣΩ. Ἀμεινον δὲ διοικεῖται καὶ σώζεται τίνος παρα- 5
γιγνομένου ἡ ἀπογιγνομένου; ὥσπερ ἀν εἰ σύ με ἔροιο-

“Ἀμεινον διοικεῖται σῶμα καὶ σώζεται τίνος παραγιγνομένου
ἡ ἀπογιγνομένου;” εἴποιμ’ ἀν ὅτι ὑγιείας μὲν παραγιγνο-
μένης, νόσου δὲ ἀπογιγνομένης. οὐ καὶ σὺ οἴει οὕτως;

ΑΛ. Ναί.

b

ΣΩ. Καὶ εἴ μ’ αὖ ἔροιο· “Τίνος δὲ παραγιγνομένου
ἀμεινον δύματα;” ὡσαύτως εἴποιμ’ ἀν ὅτι ὅψεως μὲν παρα-
γιγνομένης, τυφλότητος δὲ ἀπογιγνομένης. καὶ ὧτα δὲ

ε 2 ποιεῖ B : ποιεῖν T   a 7 διοικεῖται . . . σώζεται B : διοικεῖσθαι
. . . σώζεσθαι T   σώματα T : σῶμα B   b 2 παραγιγνομένου B :
om. TW

5 κωφότητος μὲν ἀπογιγνομένης, ἀκοῆς δὲ ἐγγιγνομένης βελτίω τε γίγνεται καὶ ἄμεινον θεραπεύεται.

ΑΛ. Ὁρθῶς.

ΣΩ. Τί δὲ δή; πόλις τὸν παραγιγνομένον καὶ ἀπογιγνομένον βελτίων τε γίγνεται καὶ ἄμεινον θεραπεύεται
10 καὶ διοικεῖται;

c ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὡς Σώκρατες, ὅταν φιλία μὲν αὐτοῖς γίγνηται πρὸς ἄλλήλους, τὸ μισεῖν δὲ καὶ στασιάζειν ἀπογίγνηται.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν φιλίαν λέγεις δόμονοιαν ἢ διχόνοιαν;

5 ΑΛ. Ὁμόδονοιαν.

ΣΩ. Διὰ τὸν οὐν τέχνην δόμονοοῦσιν αἱ πόλεις περὶ ἀριθμούς;

ΑΛ. Διὰ τὴν ἀριθμητικήν.

ΣΩ. Τί δὲ οἱ ἴδιωται; οὐδὲ τὴν αὐτήν;

10 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς αὐτῷ ἔκαστος;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Διὰ τίνα δὲ τέχνην ἔκαστος αὐτὸς αὐτῷ δόμονοεῖ

d περὶ σπιθαμῆς καὶ πήχεος δόποτερον μεῖζον; οὐδὲ τὴν μετρητικήν;

ΑΛ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ οἱ ἴδιωται ἄλλήλοις καὶ αἱ πόλεις;

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τί δέ; περὶ σταθμοῦ οὐχ ὡσαύτως;

ΑΛ. Φημένη.

ΣΩ. Ἡν δὲ δὴ σὺ λέγεις δόμονοιαν, τίς ἐστι καὶ περὶ τοῦ, καὶ τίς αὐτὴν τέχνη παρασκευάζει; καὶ ἄρα ἥπερ πόλει,
10 αὐτὴ καὶ ἴδιωτη, αὐτῷ τε πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἄλλον;

c 2 τὸ μισεῖν δὲ B: τὸ δὲ μισεῖν τε T c 13 ἔκαστος αὐτὸς αὐτῷ
B: αὐτὸς αὐτῷ ἔκαστος T: αὐτὸς ἐαυτῷ Olympiodorus d 6 σταθμοῦ
T: σταθμοὺς B d 9 αὐτὴν T Olympiodorus: αὐτὴν B τέχνη
Olympiodorus al.: τέχνην B T ἥπερ (vel ἥπερ) πόλει T Olympio-
dorus: εἰ περιπολεῖ B: εἴπερ πόλει W d 10 αὐτὴ c. Bekker: αὐτὴ^η
B: αὐτῇ T Olympiodorus: αὐτῇ vulg.

ΑΛ. Εἰκός γέ τοι.

ΣΩ. Τίς οὖν ἔστι; μὴ κάμης ἀποκριώμενος, ἀλλὰ προθυμοῦ εἰπεῖν.

e

ΑΛ. Ἐγὼ μὲν οἶμαι φιλίαν τε λέγειν καὶ ὁμόνοιαν, ἥνπερ πατήρ τε ὑδύν φιλῶν δμονοεῖν καὶ μήτηρ, καὶ ἀδελφὸς ἀδελφῷ καὶ γυνὴ ἀνδρί.

ΣΩ. Οἵει ἀν οὐν, ω 'Αλκιβιάδη, ἀνδρα γυναικὶ περὶ 5 ταλασιουργίας δύνασθαι δμονοεῖν, τὸν μὴ ἐπιστάμενον τῇ ἐπισταμένῃ;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὐδέ γε δεῖ οὐδέν· γυναικεῖον γὰρ τοῦτό γε μάθημα.

ΑΛ. Ναί.

10

ΣΩ. Τί δέ; γυνὴ ἀνδρὶ περὶ ὁπλιτικῆς δύναιτ' ἀν 127 δμονοεῖν μὴ μαθοῦσα;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀνδρεῖον γὰρ τοῦτό γε ἵσως αὖ φαίης ἀν εἶναι.

ΑΛ. Ἔγωγε.

5

ΣΩ. Ἐστιν ἄρα τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα κατὰ τὸν σὸν λόγον.

ΑΛ. Πῶς δ' οὖ;

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ἔν γε τούτοις ἔστὶν δμόνοια γυναιξὶν πρὸς ἀνδρας.

10

ΑΛ. Οὕ.

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα φιλία, εἰπερ ἡ φιλία δμόνοια ἦν.

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

ΣΩ. Ἡι ἄρα αἱ γυναικεῖς τὰ αὐτῶν πράττουσι, οὐ φιλοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν.

15

ΑΛ. Οὐκ ἔοικεν.

b

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα οἱ ἀνδρεῖς ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἢ τὰ αὐτῶν.

ΑΛ. Οὕ.

ε 2 τε] σε ci. Stallbaum : τε (ξχειν) Schanz: fort. γε Olympiodorus : om. T ε 9 γε B

- 5 ΣΩ. Οὐδ' εὖ ἄρα ταύτη οἰκοῦνται αἱ πόλεις, ὅταν τὰ
αὐτῶν ἔκαστοι πράττωσιν;

ΑΛ. Οἶμαι ἔγωγε, ω̄ Σώκρατες.

ΣΩ. Πῶς λέγεις, φιλίας μὴ παρούσης, ἡς ἔφαμεν ἐγ-
γιγνομένης εὖ οἰκεῖσθαι τὰς πόλεις, ἄλλως δ' οὐ;

10 ΑΛ. Ἀλλά μοι δοκεῖ καὶ κατὰ τοῦτ' αὐτοῖς φιλία
ἐγγίγνεσθαι, ὅτι τὰ αὐτῶν ἔκάτεροι πράττουσιν.

ΣΩ. Οὐκ ἄρτι γε· νῦν δὲ πῶς αὖ λέγεις; ὁμονοίας μὴ
ἐγγιγνομένης φιλία ἐγγίγνεται; ἢ οἶόν θ' ὁμόνοιαν ἐγγί-
γνεσθαι [περὶ τούτων] όν σί μὲν ἵσασι περὶ τούτων, οἱ δὲ οὐ;

ΑΛ. Ἀδύνατον.

5 ΣΩ. Δίκαια δὲ πράττουσιν ἢ ἀδίκα, ὅταν τὰ αὐτῶν
ἔκαστοι πράττωσιν;

ΑΛ. Δίκαια· πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Τὰ δίκαια οὖν πραττόντων ἐν τῇ πόλει τῶν πολιτῶν
φιλία οὐκ ἐγγίγνεται πρὸς ἀλλήλους;

10 ΑΛ. Ἀνάγκη αὖ μοι δοκεῖ εἶναι, ω̄ Σώκρατες.

ΣΩ. Τίνα οὖν ποτε λέγεις τὴν φιλίαν ἢ ὁμόνοιαν περὶ
ἥς δεῖ ήμᾶς σοφούς τε εἶναι καὶ εὐβούλους, ἵνα ἀγαθοὶ
ἀνδρες ὅμεν; οὐ γὰρ δύναμαι μαθεῦν οὕθ' ἥτις οὔτ' ἐν
οἰστισιν· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς φαίνεται ἐνοῦσα, τοτὲ

5 δὲ οὐ, ώς ἐκ τοῦ σοῦ λόγου.

ΑΛ. Ἀλλὰ μὰ τὸν θεούς, ω̄ Σώκρατες, οὐδὲν αὐτὸς οἶδεν
ὅτι λέγω, κινδυνεύω δὲ καὶ πάλαι λεληθέναι ἐμαυτὸν
αἰσχιστα ἔχων.

ΣΩ. Ἀλλὰ χρὴ θαρρεῖν. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ἥσθου πεπονθὼς
e πεντηκονταετής, χαλεπὸν ἀν τὴν σοι ἐπιμεληθῆναι σαυ-
τοῦ· νῦν δὲ ἦν ἔχεις ἡλικίαν, αὗτη ἐστὶν ἐν ᾧ δεῖ αὐτὸς
αἰσθέσθαι.

b 5 εὸν Olympiodorus: αὐτὸν ΒΤ   b 8 ἔφαμεν Τ: φαμὲν Β:
 ἐλέγομεν Olympiodorus ἐγγιγνομένης ΤW Olympiodorus: γιγνομένης
 Β   b 10 τοῦτο ΒΤ: τὰ αὐτὰ Olympiodorus   b 11 πράττουσιν
 Β: πράττωσιν Τ   c 1 μὴ B Stobaeus: om. Τ   c 2 ἐγγίγνεσθαι
 ΤW: γίγνεσθαι B   c 3 περὶ τούτων ὅν οἱ μὲν Ἰσασι περὶ τούτων Β:
 περὶ τούτων ὅν οἱ μὲν Ἰσασι Τ

ΑΛ. Τί οὖν τὸν αἰσθανόμενον χρὴ ποιεῖν, ὁ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἀποκρίνεσθαι τὰ ἐρωτώμενα, ὁ Ἀλκιβιάδης· καὶ 5
ἐὰν τοῦτο ποιῆσι, ἀν θεὸς θέλῃ, εἴ τι δεῖ καὶ τῇ ἐμῇ μαντείᾳ
πιστεύειν, σύ τε κάγὼ βέλτιον σχήσομεν.

ΑΛ. Ἐσται ταῦτα ἔνεκά γε τοῦ ἐμὲ ἀποκρίνεσθαι.

ΣΩ. Φέρε δή, τί ἔστιν τὸ ἑαυτοῦ ἐπιμελεῖσθαι—μὴ πολ-
λάκις λάθωμεν οὐχ ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι, οἱόμενοι δέ 128
—καὶ πότ’ ἄρα αὐτὸν ποιεῖν ἀνθρωπος; ἀρ’ ὅταν τῶν αὐτοῦ
ἐπιμελῆται, τότε καὶ αὐτοῦ;

ΑΛ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δέ; ποδῶν ἀνθρωπος· ποτε ἐπιμελεῖται; ἀρ’ 5
ὅταν ἐκείνων ἐπιμελῆται ἂν ἔστι τῶν ποδῶν;

ΑΛ. Οὐ μανθάνω.

ΣΩ. Καλεῖς δέ τι χειρός; οἶνον δακτύλιον ἔστιν ὅτου ἀν
ἄλλον τῶν τοῦ ἀνθρώπου φαίης ἢ δακτύλου;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

10

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ποδὸς ὑπόδημα τὸν αὐτὸν τρόπου;

ΑΛ. Ναί.

(ΣΩ. Καὶ ίμάτια καὶ στρώματα τοῦ ἄλλου σώματος
δμοίως;

ΑΛ. Ναί.)

b

ΣΩ. Ἀρ’ οὖν ὅταν ὑποδημάτων ἐπιμελώμεθα, τότε ποδῶν
ἐπιμελούμεθα;

ΑΛ. Οὐ πάνυ μανθάνω, ὁ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ, ὁ Ἀλκιβιάδης; ὀρθῶς ἐπιμελεῖσθαι καλεῖς τι 5
ὅτουοῦν πράγματος;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἀρ’ οὖν ὅταν τίς τι βέλτιον ποιῇ, τότε ὀρθὴν
λέγεις ἐπιμέλειαν;

Θ 4 αἰσθανόμενον T Olympiodorus: αἰσθάμενον B Θ 5 ἀποκρίνασθαι
Olympiodorus ο 6 θέλῃ Olympiodorus: ἐθέλῃ B T Θ 7 βέλτιον
B T: βελτιώνως Coisl. α 2 αὐτὸν ποιεῖ B Stobaeus: ποιεῖ αὐτὸν T
ἀνθρωπος Schanz (et mox): ἀνθρωπος B T α 13 καὶ ίματία . . .
b i ναί Stobaeus: om. B T b 8 τι T: om. B Olympiodorus

- 10 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Τίς οὖν τέχνη ὑποδήματα βελτίω ποιεῖ;
 ΑΛ. Σκυτική.
 ΣΩ. Σκυτικῇ ἄρα ὑποδημάτων ἐπιμελούμεθα;
 c ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἡ καὶ ποδὸς σκυτικῇ; ἢ ἐκείνῃ ἢ πόδας βελτίους ποιοῦμεν;
 ΑΛ. Ἐκείνῃ.
 5 ΣΩ. Βελτίους δὲ πόδας οὐχ ἥπερ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα;
 ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.
 ΣΩ. Αὕτη δ' οὐ γυμναστική;
 ΑΛ. Μάλιστα.
 ΣΩ. Γυμναστικῇ μὲν ἄρα ποδὸς ἐπιμελούμεθα, σκυτικῇ
 10 δὲ τῶν τοῦ ποδός;
 ΑΛ. Πάνυ γε.
 ΣΩ. Καὶ γυμναστικῇ μὲν χειρῶν, δακτυλιογλυφίᾳ δὲ τῶν τῆς χειρός;
 ΑΛ. Ναί.
 15 ΣΩ. Καὶ γυμναστικῇ μὲν σώματος, ὑφαντικῇ δὲ καὶ ταῖς
 d ἄλλαις τῶν τοῦ σώματος;
 ΑΛ. Παντάπασι μὲν οὖν.
 ΣΩ. Ἀλλῃ μὲν ἄρα τέχνῃ αὐτοῦ ἐκάστου ἐπιμελούμεθα,
 ἄλλῃ δὲ τῶν αὐτοῦ.
 5 ΑΛ. Φαίνεται.
 ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὅταν τῶν σαυτοῦ ἐπιμελῇ, σαυτοῦ ἐπιμελῇ.
 ΑΛ. Οὐδαμῶς.
 ΣΩ. Οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ τέχνη, ὡς ἔοικεν, ἢ τις ἀν αὐτοῦ τε
 ἐπιμελοῦτο καὶ τῶν αὐτοῦ.
 10 ΑΛ. Οὐ φαίνεται.
 ΣΩ. Φέρε δή, ποίᾳ ποτ' ἀν ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμεληθείημεν;
 ΑΛ. Οὐκ ἔχω λέγειν.

c 12 δακτυλιογλυφίᾳ T: δακτυλογλυφίᾳ B d 2 μὲν οὖν B: om.
 TW d 6 σαυτοῦ corr. Coisl.: ἔαυτοῦ B: αὐτοῦ T d 8 ἢ τις
 Stobaeus: ἢ τις BT d 11 ποίᾳ T: om. B

ΣΩ. Ἀλλὰ τοσόνδε γε ὡμολόγηται, δτι οὐχ ἦ ἀν τῶν ε
ἡμετέρων καὶ ὅτιοῦν βέλτιον ποιοῦμεν, ἀλλ' ἦ ἡμᾶς αὐτούς;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ἡ οὖν ἔγνωμεν ἀν ποτε τίς τέχνη ὑπόδημα βέλτιον
ποιεῖ, μὴ εἰδότες ὑπόδημα; 5

ΑΛ. Ἀδύνατον.

ΣΩ. Οὐδέ γε τίς τέχνη δακτυλίους βελτίους ποιεῖ,
ἀγνοοῦντες δακτύλιον.

ΑΛ. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Τί δέ; τίς τέχνη βελτίω ποιεῖ αὐτόν, ἀρ' ἀν ποτε ιο
γνοῦμεν ἀγνοοῦντες τί ποτ' ἐσμὲν αὐτοί;

ΑΛ. Ἀδύνατον. 129

ΣΩ. Πότερον οὖν δὴ ράδιον τυγχάνει τὸ γνῶναι ἔαυτόν,
καὶ τις ἦν φαῦλος ὁ τοῦτο ἀναθεὶς εἰς τὸν ἐν Πυθοῖ νεών, ἢ
χαλεπόν τι καὶ οὐχὶ παντός;

ΑΛ. Ἐμοὶ μέν, ὁ Σώκρατες, πολλάκις μὲν ἔδοξε παντὸς 5
εἶναι, πολλάκις δὲ παγχάλεπον.

ΣΩ. Ἀλλ', ὁ Ἀλκιβιάδη, εἴτε ράδιον εἴτε μή ἐστιν, ὅμως
γε ἡμῶν ὥδ' ἔχει· γνόντες μὲν αὐτὸ τάχ' ἀν γνοῦμεν τὴν
ἐπιμέλειαν ἡμῶν αὐτῶν, ἀγνοοῦντες δὲ οὐκ ἀν ποτε.

ΑΛ. Ἐστι ταῦτα. 10

ΣΩ. Φέρε δὴ, τίν' ἀν τρόπου εὑρεθείη αὐτὸ ταῦτο; οὕτω δὲ
μὲν γὰρ ἀν τάχ' εὑροιμεν τί ποτ' ἐσμὲν αὐτοί, τούτου δ' ἔτι
δοτες ἐν ἀγνοίᾳ ἀδύνατοι που.

ΑΛ. Ὁρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Ἐχε οὖν πρὸς Διός. τῷ διαλέγῃ σὺ νῦν; ἄλλο τι 5
ἢ ἐμοί;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἐγὼ σοί;

ει τοσόνδε γε B Stobaeus: τοσοῦτον δέ γε T ε2 ποιοῦμεν
Struve: ποιῶμεν B T ε4 ή οὖν Olympiodorus: ει οὖν B T α2 δὴ
B: ἀν T α3 εν secl. Cobet b2 ἀν τάχ' B T: τάχ' ἀν
Olympiodorus b3 δοτες B: δοτος T b4 ὥρθως λέγεις T:
om. B b5 ἄλλο τι B T: ἄλλῳ τῷ Stobaeus

- . ΑΛ. Ναι.
- 10 ΣΩ. Σωκράτης ἄρ' ἐστὶν ὁ διαλεγόμενος;
- ΑΛ. Πάνυ γε.
- ΣΩ. Ἀλκιβιάδης δ' ὁ ἀκούων;
- ΑΛ. Ναί.
- ΣΩ. Οὐκοῦν λόγῳ διαλέγεται ὁ Σωκράτης;
- c ΑΛ. Τί μήν;
- ΣΩ. Τὸ δὲ διαλέγεσθαι καὶ τὸ λόγῳ χρῆσθαι ταῦτὸν που καλεῖς.
- ΑΛ. Πάνυ γε.
- 5 ΣΩ. Ὁ δὲ χρώμενος καὶ φῶ χρῆται οὐκ ἄλλο;
- ΑΛ. Πῶς λέγεις;
- ΣΩ. Ὡσπερ σκυτοτόμος τέμνει που τομεῖ καὶ σμᾶῃ καὶ ἄλλοις ὀργάνοις.
- ΑΛ. Ναί.
- 10 ΣΩ. Οὐκοῦν ἄλλο μὲν ὁ τέμνων καὶ χρώμενος, ἄλλο δὲ οἵς τέμνων χρῆται;
- ΑΛ. Πῶς γὰρ οὖ;
- ΣΩ. Ἀρ' οὖν οὔτως καὶ οἵς ὁ κιθαριστὴς κιθαρίζει καὶ αὐτὸς ὁ κιθαριστὴς ἄλλο ἄν εἴη;
- 15 ΑΛ. Ναί.
- d ΣΩ. Τοῦτο τούννυν ἀρτίως ἡρώτων, εἰ ὁ χρώμενος καὶ φῶ χρῆται ἀεὶ δοκεῖ ἔτερον εἶναι.
- ΑΛ. Δοκεῖ.
- ΣΩ. Τί οὖν φῶμεν τὸν σκυτοτόμον; τέμνειν ὀργάνοις
- 5 μόνον ἡ καὶ χερσίν;
- ΑΛ. Καὶ χερσίν.
- ΣΩ. Χρῆται ἄρα καὶ ταύταις;
- ΑΛ. Ναί.
- ΣΩ. Ἡ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χρώμενος σκυτοτομεῖ;
- 10 ΑΛ. Ναί.

ε 7 τομεῖ B²T W Olympiodorus: τομῆ pr. B (ut videtur) Stobaeus
 c 10 χρώμενος Stobaeus: δ χρώμενος B T ε ᾧ οἵς δ W: οἵς B T
 d 1 καὶ B: τε καὶ T

ΣΩ. Γὸν δὲ χρώμενον καὶ οῖς χρῆται ἔτερά̄ ὅμολογοῦμεν;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἐτερον ἄρα σκυτοτόμος καὶ κιθαριστὴς χειρῶν καὶ
όφθαλμῶν οῖς ἐργάζονται; e

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ παντὶ τῷ σώματι χρῆται ἄνθρωπος;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἐτερον δ' ἦν τό τε χρώμενον καὶ φί χρῆται; 5

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἐτερον ἄρα ἄνθρωπός ἐστι τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ;

ΑΛ. Ἔστι.

ΣΩ. Τί ποτ' οὖν ὁ ἄνθρωπος;

ΑΛ. Οὐκ ἔχω λέγειν. 10

ΣΩ. Ἐχεις μὲν οὖν, ὅτι γε τὸ τῷ σώματι χρώμενον.

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἡ οὖν ἄλλο τι χρῆται αὐτῷ ἢ ψυχή; 130

ΑΛ. Οὐκ ἄλλο.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀρχουσα;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ μὴν τόδε γ' οἶμαι οὐδένα ἀν ἄλλως οἰηθῆναι. 5

ΑΛ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Μὴ οὐ τριῶν ἐν γέ τι εἶναι τὸν ἄνθρωπον.

ΑΛ. Τίνων;

ΣΩ. Ψυχὴν ἢ σῶμα ἢ συναμφότερον, τὸ δλον τοῦτο.

ΑΛ. Τί μήν;

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν αὐτό γε τὸ τοῦ σώματος ἀρχον ὡμο-
λογήσαμεν ἄνθρωπον εἶναι;

ΑΛ. Ὁμολογήσαμεν.

ΣΩ. Ἄρο' οὖν σῶμα αὐτὸν ἀρχει; b

ε3 ἄνθρωπος Schanz: ἄνθρωπος BT
 θ7 ἄνθρωπος Bekker: ἄνθρωπος BT τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ B:
 τοῦ ἑαυτοῦ σώματος T ε1 δ' ἄνθρωπος BT: ἄνθρωπος Bekker
 αι [ἢ] ει B: ει B T: ει W δ' ἄνθρωπος TW b1 ὡμολογήσαμεν B:
 ὡμολογήσαμεν τίς οὖν δ' ἄνθρωπος TW b2 ἀρχει BT: ἀρχει
 Olympiodorus

ΑΛ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Ἀρχεσθαι γὰρ αὐτὸς εἴπομεν.

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκ ἀν δὴ τοῦτο γε εἴη δὲ ζητοῦμεν.

ΑΛ. Οὐκ ἔοικεν.

ΣΩ. Ἀλλ' ἄρα τὸ συναμφότερον τοῦ σώματος ἄρχει, καὶ
ἔστι δὴ τοῦτο ἀνθρωπος;

10 ΑΛ. Ἰσως δῆτα.

ΣΩ. Πάντων γε ἥκιστα· μὴ γὰρ συνάρχοντος τοῦ ἐτέρου
οὐδεμίᾳ που μηχανὴ τὸ συναμφότερον ἄρχειν.

ΑΛ. Ὁρθῶς.

c ΣΩ. Ἐπειδὴ δὲ οὗτε σῶμα οὗτε τὸ συναμφότερόν ἔστιν
ἀνθρωπος, λείπεται οἷμαι ἡ μηδὲν αὐτὸς εἴναι, ἡ εἰπερ τί ἔστι,
μηδὲν ἄλλο τὸν ἀνθρωπὸν συμβαίνειν ἡ ψυχήν.

ΑΛ. Κομιδῆ μὲν οὖν.

5 ΣΩ. Ἐτι οὖν τι σαφέστερον δεῖ ἀποδειχθῆναί σοι δτι ἡ
ψυχή ἔστω ἀνθρωπος;

ΑΛ. Μὰ Δία, ἀλλ' ἵκανῶς μοι δοκεῖ ἔχειν.

ΣΩ. Εἰ δέ γε μὴ ἀκριβῶς ἀλλὰ καὶ μετρίως, ἔξαρκεῖ
ἡμῶν ἀκριβῶς μὲν γὰρ τότε εἰσόμεθα, δταν εὑρωμεν δ νυνδὴ
d παρήλθομεν διὰ τὸ πολλῆς εἶναι σκέψεως.

ΑΛ. Τί τοῦτο;

ΣΩ. Ὁ ἄρτι οὕτω πως ἐρρήθη, δτι πρῶτον σκεπτέον εἴη
αὐτὸς τὸ αὐτό· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ αὐτὸς ἔκαστον ἐσκέμμεθα
5 δτι ἔστι. καὶ ἵσως ἔξαρκέσει οὐ γάρ που κυριώτερόν γε
οὐδὲν ἀν ἡμῶν αὐτῶν φήσαιμεν ἡ τὴν ψυχήν.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν καλῶς ἔχει οὕτω νομίζειν, ἐμὲ καὶ σὲ προσ-

b9 ἔστι δὴ τοῦτο B Stobaeus: ἔστιν τοῦτό γε T b 11 συνάρχοντος
B: οὐν ἄρχοντος TW (συν s. v. W) c 1 σῶμα B: τὸ σῶμα T
c 2 prius ἡ T: om. B c 5 τι BT: om. Olympiodorus c 8 ἀλλὰ
καὶ μετρίως TW: om. B d 4 δὲ B: δὴ T ἀντὶ Tb: αὐ τι
pr. B [αὐτοῦ] αὐτοῦ αὐτοῦ Schleiermacher: αὐτοῦ καθ' αὐτὸς Stallbaum
αὐτοῦ αὐτὸς Stephanus: αὐτοῦ αὐτὸν BT d 5 δτι B Stobaeus:
τι T

ομιλεῦν ἀλλήλοις τοῖς λόγοις χρωμένους τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν
ψυχήν;

το
ε

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τοῦτ' ἄρα ἦν ὁ καὶ ὀλίγῳ ἔμπροσθεν εἴπομεν,
ὅτι Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ διαλέγεται λόγῳ χρώμενος, οὐ
πρὸς τὸ σὸν πρόσωπον, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν
Ἀλκιβιάδην ποιούμενος τοὺς λόγους· τοῦτο δέ ἐστιν ἡ 5
ψυχή.

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ψυχὴν ἄρα ήμᾶς κελεύει γνωρίσαι ὁ ἐπιτάττων
γνῶναι ἔαυτόν.

131

ΑΛ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Ὅστις ἄρα τῶν τοῦ σώματός τι γιγνώσκει, τὰ αὐτοῦ
ἀλλ' οὐχ αὐτὸν ἔγνωκεν.

ΑΛ. Οὕτως.

ΣΩ. Οὐδεὶς ἄρα τῶν Ἰατρῶν ἔαυτὸν γιγνώσκει, καθ' 5
ὅσον Ἰατρός, οὐδὲ τῶν παιδοτριβῶν, καθ' ὅσον παιδο-
τρίβης.

ΑΛ. Οὐκ ἔοικεν.

ΣΩ. Πολλοῦ ἄρα δέουσιν οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἄλλοι δη-
μιουργοὶ γιγνώσκειν ἔαυτούς. οὐδὲ γὰρ τὰ ἔαυτῶν οὗτοί γε, 10
ώς ἔοικεν, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἔαυτῶν κατά γε τὰς
τέχνας ἃς ἔχουσιν· τὰ γὰρ τοῦ σώματος γιγνώσκουσιν, οἷς 5
τοῦτο θεραπεύεται.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Εἰ ἄρα σωφροσύνη ἐστὶ τὸ ἔαυτὸν γιγνώσκειν,
οὐδεὶς τούτων σωφρων κατὰ τὴν τέχνην.

5

ΑΛ. Οὖ μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάναυσοι αῦται αἱ τέχναι δοκοῦσιν
εἶναι καὶ οὐκ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μαθήματα.

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

δ 9 τῇ ψυχῇ] τὴν ψυχὴν Dobree θ 3 λόγῳ TW: om. B a 2 τι
Stobaeus: om. B T a 5 γιγνώσκει T: γιγνώσκειν B b 1 ἃς
T: om. B b 7 ταῦτα T b: ταῦ pr. B

- 10   ΣΩ. Οὐκοῦν πάλιν ὅστις αὐτὸν σῶμα θεραπεύει, τὰ ἑαυτοῦ
ἀλλ’ οὐχ αὐτὸν θεραπεύει;
ΑΛ. Κινδυνεύει.
- ΣΩ. “Οστις δέ γε τὰ χρήματα, οὐθ’ ἑαυτὸν οὔτε τὰ
c ἑαυτοῦ, ἀλλ’ ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτοῦ;
- ΑΛ. *Εμοιγε δοκεῖ.
- ΣΩ. Οὐ τὰ αὐτοῦ ἄρα ἔτι πράττει δι χρηματιστής.
- ΑΛ. ’Ορθῶς.
- 5   ΣΩ. Εἰ ἄρα τις γέγονεν ἐραστὴς τοῦ Ἀλκιβιάδου
σώματος, οὐκ Ἀλκιβιάδου ἄρα ἡράσθη ἀλλά τινος τῶν
Ἀλκιβιάδου.
- ΑΛ. ’Αληθῆ λέγεις.
- ΣΩ. “Οστις δέ σου τῆς ψυχῆς ἐρᾶ;
- 10   ΑΛ. ’Ανάγκη φαίνεται ἐκ τοῦ λόγου.
- ΣΩ. Οὐκοῦν δι μὲν τοῦ σώματός σου ἐρῶν, ἐπειδὴ λήγει
ἀνθοῦν, ἀπιῶν οἴχεται;
- ΑΛ. Φαίνεται.
- d   ΣΩ. ‘Ο δέ γε τῆς ψυχῆς ἐρῶν οὐκ ἀπεισιω, ἕως ἂν ἐπὶ τὸ
βέλτιον ἥη;
- ΑΛ. Εἰκός γε.
- ΣΩ. Οὐκοῦν ἐγώ εἰμι δι οὐκ ἀπιῶν ἀλλὰ παραμένων
5   λήγοντος τοῦ σώματος, τῶν ἀλλων ἀπεληλυθότων.
- ΑΛ. Εὖ γε ποιῶν, ὁ Σώκρατες· καὶ μηδὲ ἀπέλθοις.
- ΣΩ. Προθυμοῦ τοίνυν ὅτι κάλλιστος εἶναι.
- ΑΛ. ’Αλλὰ προθυμήσομαι.
- e   ΣΩ. ‘Ως οὕτω γέ σοι ἔχει· οὗτ’ ἐγένεθ’, ὡς ἔοικεν,
’Αλκιβιάδη τῷ Κλεινίου ἐραστὴς οὗτ’ ἔστω ἀλλ’ ἡ εἰς
μόνος, καὶ οὗτος ἀγαπητός, Σωκράτης δι Σωφρονίσκου καὶ
Φαωαρέτης.
- 5   ΑΛ. ’Αληθῆ.
- ΣΩ. Οὐκοῦν ἔφησθα σμικρὸν φθῆναί με προσελθόντα σοι,

b 10 τὰ B: τὸ T
c 6 ἄρα T: om. B

b 11 οὐχ ἑαυτὸν T Stobaeus: οὐκ αὐτὸν B
d 6 μηδὲ T: μὴ B   e 2 ἀλλ’ ἡ T:
ἀλλ’ B

ἐπεὶ πρότερος ἄν μοι προσελθεῖν, βουλόμενος πυθέσθαι δι’ ὅτι μόνος οὐκ ἀπέρχομαι;

ΑΛ. Ὡς γὰρ οὗτω.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν αἴτιον, ὅτι μόνος ἐραστὴς ἦν σός, οἱ 10 δ’ ἄλλοι τῶν σῶν· τὰ δὲ σὰ λήγει ὕρας, σὺν δ’ ἀρχῇ ἀνθεῖν. καὶ νῦν γε ἀν μὴ διαφθαρῆς ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίων δῆμου καὶ 132 αἰσχίων γένη, οὐ μή σε ἀπολίπω. τοῦτο γὰρ δὴ μάλιστα ἔγῳ φοβοῦμαι, μὴ δημεραστὴς ἡμῶν γενούμενος διαφθαρῆς· πολλοὶ γὰρ ἥδη καὶ ἀγαθοὶ αὐτὸς πεπόνθασιν Ἀθηναίων. εὐπρόσωπος γὰρ ὁ τοῦ μεγαλήτορος δῆμος Ἐρεχθέως· 5 ἀλλ’ ἀποδύντα χρὴ αὐτὸν θεάσασθαι. εὐλαβοῦ οὖν τὴν εὐλάβειαν ἦν ἔγῳ λέγω.

ΑΛ. Τίνα;

ΣΩ. Γύμνασαι πρῶτον, ὡς μακάριε, καὶ μάθε ἂν δεῖ μαθόντα 10 ιέναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, πρότερον δὲ μή, ἵν’ ἀλεξιφάρμακα ἔχων ἵησ καὶ μηδὲν πάθης δεινόν.

ΑΛ. Εὖ μοι δοκεῖς λέγειν, ὡς Σώκρατες· ἀλλὰ πειρῶ ἔξηγεῖσθαι δυτικῶν τρόπον ἐπιμεληθεῦμεν ἡμῶν αὐτῶν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν τοσοῦτον μὲν ἡμῶν εἰς τὸ πρόσθεν πεπέρανται —ὅ γὰρ ἐσμέν, ἐπιεικῶς ὡμολόγηται—ἔφοβούμεθα δὲ μὴ τούτου σφαλέντες λάθωμεν ἐτέρους τινὸς ἐπιμελόμενοι ἀλλ’ οὐχ ἡμῶν.

ΑΛ. Ἐστι ταῦτα.

ΣΩ. Καὶ μετὰ τοῦτο δὴ ὅτι ψυχῆς ἐπιμελητεον καὶ εἰς 10 τοῦτο βλεπτέον.

ΑΛ. Δῆλον.

ΣΩ. Σωμάτων δὲ καὶ χρημάτων τὴν ἐπιμέλειαν ἐτέροις παραδοτέον.

ΑΛ. Τί μήν;

ε 10 σός] σοῦ Stallbaum   α 2 ἀπολίπω B T : ἀπολείπω Olympiodorus   α 3 ἡμῶν γενούμενος B : γενούμενος ἡμῶν T   b 5 δυτικῶν Bekker: δυτικα B T   b 7 ἔφοβούμεθα T : φοβούμεθα B   c 1 δὴ δη Stobaeus: δὲ δη T : ἥδη B   ψυχῆς T Olympiodorus Stobaeus: τῆς ψυχῆς B

ΣΩ. Τίν' οὖν ἀν τρόπον γνοῦμεν αὐτὸ έναργέστατα;
ἐπειδὴ τοῦτο γνόντες, ὡς ἔοικεν, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς γνω-
σόμεθα. ἄρα πρὸς θεῶν εὗ λέγοντος οὐ νυνδὴ ἐμνήσθημεν
ιο τοῦ Δελφικοῦ γράμματος οὐ συνίεμεν;

ΑΛ. Τὸ ποῖόν τι διανοούμενος λέγεις, ὦ Σώκρατες;

d ΣΩ. Ἐγώ σοι φράσω, ὃ γε ὑποπτεύω λέγειν καὶ συμβουλεύειν ἡμῖν τοῦτο τὸ γράμμα. κινδυνεύει γὰρ οὐδὲ πολλαχοῦ εἶναι παράδειγμα αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὅψιν μόνον.

ΑΛ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

5 ΣΩ. Σκόπει καὶ σύ. εἰ ἡμῶν τῷ ὅμματι ὥσπερ ἀνθρώπῳ συμβουλεῦνον εἶπεν “ἴδε σαυτόν,” πῶς ἀν ὑπελάβομεν τί παραινεῖν; ἄρα οὐχὶ εἰς τοῦτο βλέπειν, εἰς δὲ βλέπων δὲ φθαλμὸς ἔμελλεν αὐτὸν ίδεῖν;

ΑΛ. Δῆλον.

io ΣΩ. Ἐννοῶμεν δὴ εἰς τί βλέπουτες τῶν ὄντων ἐκεῖνό
ε τε ὁρῶμεν ἄμα ἀν καὶ ἡμᾶς αὐτούς;

ΑΛ. Δῆλον δή, ὡ Σώκρατες, ὅτι εἰς κάτοπτρά τε καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΣΩ. Ὁρθῶς λέγεις. οὐκοῦν καὶ τῷ δόφθαλμῷ φίδρωμεν
៥ ἔνεστί <τι> τῶν τοιούτων;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἐννευόηκας οὖν ὅτι τοῦ ἐμβλέποντος εἰς τὸν
133 ὀφθαλμὸν τὸ πρόσωπον ἐμφαίνεται ἐν τῇ τοῦ καταντικρὺ¹
ὅψει ἦσπερ ἐν κατόπτρῳ, δὲ δὴ καὶ κόρην καλούμεν, εἴδωλον
οὖν τι τοῦ ἐμβλέποντος;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

5 ΣΩ. Ὁφθαλμὸς ἄρα διφθαλμὸν θεώμενος, καὶ ἐμβλέπων
εἰς τοῦτο ὅπερ βέλτιστον αὐτοῦ καὶ ὡς ὁρᾶ, οὕτως ἀν αὐτὸν
ἴδοι.

с 7 αὐτὸς Schleiermacher: αὐτὰ B T   с 8 καὶ T: om. B
 с 10 ξυνίεμεν B Stobaeus: ξύνισμεν T   д 6 συμβουλεῦνον Apelt:
 συμβουλεύων B: ξυμβουλεῦν T: εἶπεν T: εἶπεν B: σαυτὸν B T:
 ἔαντὸν Stobaeus   д 7 βλέπειν B: βλέπει T: δ B: om. T
 ε 5 τι add. F. A. Wolf   а 2 δ... калоūмeн secl. Schleiermacher
 κόρην B Stobaeus: κορυφὴν T   а 3 δν τι B: δν T

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Εἰ δέ γ' εἰς ἄλλο τῶν τοῦ ἀνθρώπου βλέποι ή τι τῶν ὄντων, πλὴν εἰς ἐκεῖνο φὶ τοῦτο τυγχάνει ὅμοιον, οὐκ ιο
δύψεται ἑαυτόν.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ὁφθαλμὸς ἄρ' εἰ μέλλει ἵδεν αὐτόν, εἰς δόφθαλ-
μὸν αὐτῷ βλεπτέον, καὶ τοῦ ὅμματος εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον
ἐν φὶ τυγχάνει ή δόφθαλμον ἀρετὴ ἐγγιγνομένη· ἔστι δὲ
τοῦτο που δύψις;

5

ΑΛ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἅρ' οὖν, ὁ φίλε Ἀλκιβιάδη, καὶ ψυχὴ εἰ μέλλει
γνώσεσθαι αὐτήν, εἰς ψυχὴν αὐτῇ βλεπτέον, καὶ μάλιστ'
εἰς τοῦτον αὐτῆς τὸν τόπον ἐν φὶ ἐγγίγνεται ή ψυχῆς ἀρετῆ,
σοφία, καὶ εἰς ἄλλο φὶ τοῦτο τυγχάνει ὅμοιον ὅν;

10

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ, ὁ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἐχομεν οὖν εἰπεῖν δτι ἔστι τῆς ψυχῆς θειότερον
ἢ τοῦτο, περὶ δ τὸ εἰδέναι τε καὶ φρονεῖν ἔστιν;

ΑΛ. Οὐκ ἔχομεν.

ΣΩ. Τῷ θεῷ ἄρα τοῦτ' ἔοικεν αὐτῆς, καὶ τις εἰς τοῦτο
βλέπων καὶ πᾶν τὸ θεῖον γνούσ, θεόν τε καὶ φρόνησιν,
οὕτω καὶ ἑαυτὸν ἀν γνοίη μάλιστα.

ΑΛ. Φαίνεται.

(ΣΩ. Ἅρ' οὖν, δθ' ὥσπερ κάτοπτρά ἔστι σαφέστερα τοῦ
ἐν τῷ δόφθαλμῷ ἐνόπτρου καὶ καθαρώτερα καὶ λαμπρότερα,
οὕτω καὶ δ θεὸς τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ βελτίστου καθα-
ρώτερον τε καὶ λαμπρότερον τυγχάνει ὅν;

10

ΑΛ. Εοικέ γε, ὁ Σώκρατες.

ΣΩ. Εἰς τὸν θεὸν ἄρα βλέποντες ἐκείνῳ καλλίστῳ
ἐνόπτρῳ χρώμεθ' ἀν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς τὴν ψυχῆς

αιο τοῦτο] αὐτὸν Madvig b 4 ή B: οι. T: ή τοῦ Stobaeus
b 5 δψις T: ή δψις B b 10 σοφία secl. Heusde c 1 θειότερον
ΤW: νοερώτερον B: κυριώτερον Cobet c 2 τε] γε B: το T
ἔστιν B Stobaeus: οι. T c 4 θεῷ B: θείῳ T c 5 θεὸν τε καὶ
φρόνησιν οι. Olympiodorus c 8-17 Ἅρ' οὖν . . . Ναὶ Eusebius:
οι. B T (sed talia sere legerunt Julianus Stobaeus)

15 ἀρετὴν, καὶ οὕτως ἀν μάλιστα δρῶμεν καὶ γιγνώσκοιμεν
ἡμᾶς αὐτούς.

ΑΛ. Ναΐ. >

ΣΩ. Τὸ δὲ γιγνώσκειν αὐτὸν ὡμολογοῦμεν σωφροσύνην εἶναι;

20 ΑΛ. Πάννυ γε.

ΣΩ. Ἀρ' οὖν μὴ γιγνώσκοντες ἡμᾶς αὐτοὺς μηδὲ σώφρουνες ὄντες δυναίμεθ' ἀν εἰδέναι τὰ ἡμέτερα αὐτῶν κακά τε καὶ ἀγαθά;

ΑΛ. Καὶ πῶς ἀν τοῦτο γένοιτο, φίλο Σώκρατες;

d ΣΩ. 'Αδύνατον γὰρ ἵσως σοι φαίνεται μὴ γιγνώσκοντα
'Αλκιβιάδην τὰ 'Αλκιβιάδου γιγνώσκειν ὅτι 'Αλκιβιάδου
էστιν.

ΑΛ. Ἀδύνατον μέντοι νὴ Δία.

5 ΣΩ. Οὐδέ τάχα ἡμέτερα ὅτι ἡμέτερα, εἰ μηδέ ἡμᾶς
αὐτούς;

ΑΛ. Πώς γάρ;

ΣΩ. Εἰ δ' ἄρα μηδὲ τὰ ἡμέτερα, οὐδὲ τὰ τῶν ἡμετέρων;

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

10 ΣΩ. Οὐκ ἄρα πάνυ τι δρθῶς ὥμολογοῦμεν δμδλογοῦντες
ἄρτι εἶναι τινας οἱ ἑαυτοὺς μὲν οὐ γιγνώσκουσιν, τὰ δ' αὐτῶν,
ἄλλους δὲ τὰ τῶν ἑαυτῶν. ἔοικε γὰρ πάντα ταῦτα εἶναι
ε κατιδεῖν ἐνός τε καὶ μιᾶς τέχνης, αὐτόν, τὰ αὐτοῦ, τὰ τῶν
ἑαυτοῦ.

ΑΛ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ὁστις δὲ τὰ αὐτοῦ ἀγνοεῖ, καὶ τὰ τῶν ἄλλων που
5 ἀν ἀγνοοῦ κατὰ ταῦτά.

ΑΛ. Τι μήν;

ε 18 ὁμολογοῦμεν Τ : διμολογοῦμεν B Stobaeus   ε 22 δυναίμεθ'
 ἀν B : δυναίμεθα T : δυνάμεθα Stobaeus   d 1 γὰρ TW: om. B
 Olympiodorus   σοι B Olympiodorus : om. TW   d 5 ὅτι ἡμέτερα
 TW : om. B   d 8 μηδὲ Stobaeus : om. BT   d 10 ὁμολογοῦμεν
 Τ : διμολογοῦμεν B Olympiodorus   d 12 ἄλλους δὲ Stobaeus :
 ἀλλ' οὐ BT   e 5 ἀν ἀγνοοῖ T : ἀγνοοῖ B : ἀγνοεῖ Sto-
 baeus

ΣΩ. Οὐκοῦν εί τὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ τῶν πόλεων ἀγνοήσει.

ΑΛ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐκ ἄρ' ἀν γένοιτο δ τοιοῦτος ἀνὴρ πολιτικός.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

10

ΣΩ. Οὐ μὴν οὐδ' οἰκονομικός γε.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

134

ΣΩ. Οὐδέ γε εἴσεται ὅτι πράττει.

ΑΛ. Οὐ γάρ οὖν.

ΣΩ. Ὁ δὲ μὴ εἰδὼς οὐχ ἀμαρτήσεται;

ΑΛ. Πάνυ γε.

5

ΣΩ. Ἐξαμαρτάνων δὲ οὐ κακῶς πράξει λίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ;

ΑΛ. Πῶς δ' οὖ;

ΣΩ. Κακῶς δὲ πράττων οὐκ ἀθλιος;

ΑΛ. Σφόδρα γε.

10

ΣΩ. Τί δ' οἰς οὗτος πράττει;

ΑΛ. Καὶ οὗτοι.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα οἰόν τε, ἐὰν μή τις σώφρων καὶ ἀγαθὸς ἦ,
εὐδαιμονα εἶναι.

ΑΛ. Οὐχ οἰόν τε.

b

ΣΩ. Οἱ ἄρα κακοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀθλιοι.

ΑΛ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα οὐδ' ὁ πλουτήσας ἀθλιότητος ἀπαλλάττεται,
ἄλλ' ὁ σωφρονήσας.

5

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τειχῶν οὐδὲ τριήρων οὐδὲ νεωρίων δέονται
αἱ πόλεις, ὡς Ἀλκιβιάδη, εἰ μέλλουσιν εὐδαιμονήσειν, οὐδὲ
πλήθους οὐδὲ μεγέθους ἄνευ ἀρετῆς.

ΑΛ. Οὐ μέντοι.

10

ΣΩ. Εἰ δὴ μέλλεις τὰ τῆς πόλεως πράξειν ὀρθῶς καὶ
καλῶς, ἀρετῆς σοι μεταδοτέον τοῖς πολίταις.

c

a 2 γε T: om. B   a 13 οὐκ ἄρα . . . b 3 σφόδρα γε T b: om. B
b 4 ἀθλιότητος T W Olympiodorus: ματαιότητος B

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Δύναιτο δ' ἂν τις μεταδιδόναι δὲ μὴ ἔχοι;

ΑΛ. Καὶ πῶς;

5 ΣΩ. Αὐτῷ ἄρα σοὶ πρῶτον κτητέον ἀρετήν, καὶ ἄλλῳ δὲ μέλλει μὴ ἰδίᾳ μόνου αὐτοῦ τε καὶ τῶν αὐτοῦ ἄρξειν καὶ ἐπιμελήσεσθαι, ἀλλὰ πόλεως καὶ τῶν τῆς πόλεως.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ἔξουσίαν σοι οὐδὲ ἀρχὴν παρασκευαστέον
10 σαυτῷ ποιεῖν ὅτι ἀν βούλῃ, οὐδὲ τῇ πόλει, ἀλλὰ δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην.

ΑΛ. Φαίνεται.

d ΣΩ. Δικαίως μὲν γὰρ πράττοντες καὶ σωφρόνως σύ τε καὶ ἡ πόλις θεοφιλῶς πράξετε.

ΑΛ. Εἰκός γε.

ΣΩ. Καὶ ὅπερ γε ἐν τοῖς πρόσθεν ἐλέγομεν, εἰς τὸ
5 θεῖον καὶ λαμπρὸν δρῶντες πράξετε.

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ἐνταῦθα γε βλέποντες ὑμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὑμέτερα ἀγαθὰ κατόψεσθε καὶ γνώσεσθε.

ΑΛ. Ναί.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν δρθῶς τε καὶ εὖ πράξετε;

ΑΛ. Ναί.

e ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν οὕτω γε πράττοντας ὑμᾶς ἐθέλω ἐγγυήσασθαι ἡ μὴν εὐδαιμονήσειν.

ΑΛ. Ἀσφαλῆς γὰρ εἴ ἐγγυητής.

ΣΩ. Ἀδίκως δέ γε πράττοντες, εἰς τὸ ἄθεον καὶ σκοτεινὸν
5 βλέποντες, ως τὰ εἰκότα, ὅμοια τούτοις πράξετε ἀγνοοῦντες ὑμᾶς αὐτούς.

ΑΛ. Ἐοικεν.

ΣΩ. Ὡι γὰρ *(ἄν)*, ὁ φίλε Ἀλκιβιάδη, ἔξουσία μὲν ἡ ποιεῖν δὲ βούλεται, νοῦν δὲ μὴ ἔχῃ, τί τὸ εἰκὸς συμβαίνειν,

c3 ἔχοι T Olympiodorus: ἔχει B Stobaeus   c5 κτητέον T:
κλητέον B   d8 καὶ B: τε καὶ T   θ4 γε T: om. B Stobaeus
καὶ T: καὶ τὸ B Stobaeus   θ8 ἄν Laur. lxxxv. 9: om. B T

ἰδιώτη ἡ καὶ πόλει; οἶνον νοσοῦντι ἔξουσίας οὗσης δρᾶν ὁ 10
βιούλεται, νοῦν ἰατρικὸν μὴ ἔχοντι, τυραννοῦντι δὲ ὡς μηδὲν 135
ἐπιπλήττοι τις αὐτῷ, τί τὸ συμβησόμενον; ἀρ' οὐχ, ὡς τὸ
εἰκός, διαφθαρῆναι τὸ σῶμα;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τί δ' ἐν νηī, εἴ τῳ ἔξουσία εἴη ποιεῖν ὁ δοκεῖ, νοῦν 5
τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς ἐστερημένῳ, καθορᾶς, ἢ ἀν
συμβαίνῃ αὐτῷ τε καὶ τοῖς συνναύταις;

ΑΛ. Ἔγω γέ, δτι γε ἀπόλοιντο πάντες ἄν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὡσαύτως ἐν πόλει τε καὶ πάσαις ἀρχαῖς καὶ
ἔξουσίαις ἀπολειπομέναις ἀρετῆς ἔπειται τὸ κακῶς πράττειν; b

ΑΛ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τυραννίδα χρή, ὥστε ἀριστεῖ Ἀλκιβιάδη, παρα-
σκευάζεσθαι οὕθ' αὐτῷ οὔτε τῇ πόλει, εἰ μέλλετε εὐδαιμονεῖν,
ἀλλ' ἀρετήν. 5

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Πρὶν δέ γε ἀρετὴν ἔχειν, τὸ ἀρχεσθαι ἄμεινον ὑπὸ¹⁰
τοῦ βελτίονος ἡ τὸ ἀρχειν ἀνδρί, οὐ μόνον παιδί.

ΑΛ. Φαίνεται.

10

ΣΩ. Οὐκοῦν τό γ' ἄμεινον καὶ κάλλιον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τὸ δὲ κάλλιον πρεπωδέστερον;

ΑΛ. Πῶς δ' οὖ;

c

ΣΩ. Πρέπει ἄρα τῷ κακῷ δουλεύειν ἄμεινον γάρ.

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Δουλοπρεπὲς ἀρ' ἡ κακία.

ΑΛ. Φαίνεται.

5

ΣΩ. Ἐλευθεροπρεπὲς δὲ ἡ ἀρετή.

ΑΛ. Ναί.

α i ὡς] ὥστε Schanz (et mox ἐπιπλήττειν cum Buttmann) μηδὲ
ἐπιπλήττοι τις αὐτῷ Τ: μηδὲν ἐπιπλήττει τις αὐτῷ Olympiodorus: μηδ'
ἐπιπλήττοντι ἑαυτῷ B α5 δοκεῖ T: δοκεῖν B α7 εὑμβαίνῃ
W Stobaeus: ξυμβαίνῃ B T: ξυμβαίνοι Coisl. α8 ἄν T: om. B
α9 πάσαις B Stobaeus: ἀπάσαις T

- ΣΩ. Οὐκοῦν φεύγειν χρή, ὃ ἔταιρε, τὴν δουλοπρέπειαν;
 ΑΛ. Μάλιστά γε, ὃ Σώκρατες.
- 10 ΣΩ. Αἰσθάνη δὲ νῦν πῶς ἔχεις; ἐλευθεροπρεπῶς η̄ οὔ;
 ΑΛ. Δοκῶ μοι καὶ μάλα σφόδρα αἰσθάνεσθαι.
 ΣΩ. Οἶσθ' οὖν πῶς ἀποφεύξῃ τοῦτο τὸ περὶ σὲ νῦν;
 Ήνα μὴ δνομάζωμεν αὐτὸ ἐπὶ καλῷ ἀνδρὶ.
- d ΑΛ. Ἐγωγε.
 ΣΩ. Πῶς;
 ΑΛ. Ἐὰν βούλῃ σύ, ὃ Σώκρατες.
 ΣΩ. Οὐ καλῶς λέγεις, ὃ Ἀλκιβιάδη.
 5 ΑΛ. Ἀλλὰ πῶς χρὴ λέγειν;
 ΣΩ. Ὄτι ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ.
 ΑΛ. Λέγω δή. καὶ πρὸς τούτοις μέντοι τόδε λέγω, ὅτι
 κιδυνεύσομεν μεταβαλεῖν τὸ σχῆμα, ὃ Σώκρατες, τὸ μὲν
 σὸν ἔγώ, σὺ δὲ τούμον· οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως οὐ παιδαγωγήσω
 10 σε ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας, σὺ δ' ὑπ' ἐμοῦ παιδαγωγήσῃ.
 e ΣΩ. Ὡ γενναῖε, πελαργοῦ ἄρα ὁ ἐμὸς ἔρως οὐδὲν
 διοίσει, εἰ παρὰ σοὶ ἐννεοττεύσας ἔρωτα ὑπόπτερον ὑπὸ[·]
 τούτου πάλιν θεραπεύσεται.
 ΑΛ. Ἀλλὰ οὕτως ἔχει, καὶ ἀρξομάλ γε ἐντεῦθεν τῆς
 5 δικαιοσύνης ἐπιμέλεσθαι.
- ΣΩ. Βουλοίμην ἄν σε καὶ διατελέσαι· δρρωδῶ δέ, οὐ τι
 τῇ σῇ φύσει ἀπιστῶν, ἀλλὰ τὴν τῆς πόλεως δρῶν ῥώμην,
 μὴ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ κρατήσῃ.

d 7 μέντοι τόδε B T : μὲν ὁδε Olympiodorus d 8 μεταβαλεῖν]
 μεταλαβεῖν Cobet θ 2 ἐννεοττεύσας B : ἐννεοττεύσασι T